

Ročník 2004

SBÍRKA PŘEDPISŮ ČESKÉ REPUBLIKY

PROFIL PŘEDPISU:

Titul předpisu:

Zákon o podmínkách získávání a uznávání způsobilosti k výkonu nelékařských zdravotnických povolání a k výkonu činností souvisejících s poskytováním zdravotní péče a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o nelékařských zdravotnických povoláních)

Citace: 96/2004 Sb.

Na straně (od-do): 1452-1479

Druh předpisu: Zákon

Datum přijetí: 4. února 2004

Platnost předpisu: ANO

Částka: 30/2004 Sb.

Rozeslána dne: 3. března 2004

Autoři předpisu: Parlament

Datum účinnosti od: 1. dubna 2004

Pozn. k úč.: s výj. viz § 102

Hesla rejstříku:

Vydáno na základě:

Předpis mění:

368/1992 Sb.; 111/1998 Sb.; 160/1992 Sb.; 18/2004 Sb.

Předpis ruší:

Odkaz na návrh zákona a důvodovou zprávu na webu Poslanecké sněmovny, [Sněmovní tisk č. 128/0](#)

Text předpisu:

96

ZÁKON

ze dne 4. února 2004

**o podmínkách získávání a uznávání způsobilosti k výkonu nelékařských zdravotnických povolání
a k výkonu činností souvisejících s poskytováním zdravotní péče a o změně některých souvisejících zákonů
(zákon o nelékařských zdravotnických povoláních)**

Parlament se usnesl na tomto zákoně České republiky:

ČÁST PRVNÍ

PODMÍNKY ZÍSKÁVÁNÍ A UZNÁVÁNÍ ZPŮSOBILOSTI

K VÝKONU NELÉKAŘSKÝCH ZDRAVOTNICKÝCH POVOLÁNÍ A K VÝKONU ČINNOSTÍ SOUVISEJÍCÍCH S POSKYTOVÁNÍM ZDRAVOTNÍ PÉČE

HLAVA I

OBECNÁ USTANOVENÍ

§ 1

Předmět úpravy

(1) Tento zákon upravuje

- a) podmínky získávání způsobilosti k výkonu zdravotnického povolání a k výkonu činností souvisejících s poskytováním zdravotní péče,
- b) celoživotní vzdělávání zdravotnických pracovníků a vzdělávání jiných odborných pracovníků,
- c) podmínky uznávání způsobilosti k výkonu zdravotnického povolání pro státní příslušníky členských států Evropské unie, kteří získali odbornou způsobilost k výkonu zdravotnického povolání v jiném členském státě než v České republice, a podmínky uznávání způsobilosti k výkonu zdravotnického povolání a činností souvisejících s poskytováním zdravotní péče pro státní příslušníky mimo členské státy Evropské unie a pro absolventy akreditovaných zdravotnických studijních programů v České republice v jiném jazyce než českém.

(2) Tento zákon se nevztahuje na podmínky získávání a uznávání odborné způsobilosti a specializované způsobilosti k výkonu zdravotnického povolání lékaře, zubního lékaře a farmaceuta, které stanoví zvláštní právní předpis.¹⁾

§ 2

Vymezení základních pojmů

Pro účely tohoto zákona se rozumí

- a) zdravotnickým povoláním souhrn činností při poskytování zdravotní péče podle tohoto zákona,
- b) zdravotnickým pracovníkem fyzická osoba, která vykonává zdravotnické povolání podle tohoto zákona,
- c) jiným odborným pracovníkem fyzická osoba provádějící činnosti, které nejsou poskytováním zdravotní péče, ale s poskytováním této péče přímo souvisejí,
- d) akreditovaným magisterským nebo bakalářským studijním oborem studijní obor v rámci příslušného studijního programu, který byl akreditován Ministerstvem školství, mládeže a tělovýchovy podle zvláštního právního předpisu,²⁾
- e) akreditovaným zdravotnickým magisterským nebo bakalářským studijním oborem studijní obor podle písmene d), kterému bylo uděleno souhlasné stanovisko Ministerstva zdravotnictví (dále jen "ministerstvo") ke způsobilosti absolventů vykonávat zdravotnické povolání podle zvláštního právního předpisu,²⁾

- f) absolvováním střední zdravotnické školy získání úplného středního odborného vzdělání v příslušném oboru, který získal souhlasné stanovisko ministerstva,
- g) absolvováním vyšší zdravotnické školy získání vyššího odborného vzdělání v příslušném oboru, který získal souhlasné stanovisko ministerstva,
- h) indikací pověření k výkonu činnosti na základě pokynu, ordinace, objednávky nebo lékařského předpisu,
- i) pacientem fyzická osoba, které se poskytuje zdravotní péče.³⁾

§ 3

Způsobilost k výkonu povolání zdravotnického pracovníka a jiného odborného pracovníka

(1) Způsobilost k výkonu povolání zdravotnického pracovníka a jiného odborného pracovníka má ten, kdo

- a) má odbornou způsobilost podle tohoto zákona,
- b) je zdravotně způsobilý,
- c) je bezúhonný.

(2) Zdravotní způsobilost zjišťuje a lékařský posudek³⁾ o zdravotní způsobilosti vydává praktický lékař, u zaměstnanců lékař závodní preventivní péče. Seznam nemocí, stavů nebo vad, které vylučují nebo omezují zdravotní způsobilost k výkonu povolání zdravotnického pracovníka a jiného odborného pracovníka, druhy, četnost a obsah lékařských prohlídek, včetně rozsahu odborných vyšetření, a náležitosti lékařského posudku zdravotnických pracovníků, stanoví ministerstvo prováděcím právním předpisem. Zdravotnický pracovník a jiný odborný pracovník je povinen podrobit se lékařským prohlídkám za účelem posouzení zdravotní způsobilosti, a to

- a) v termínech stanovených prováděcím právním předpisem,
- b) v odůvodněných případech na vyžádání
 1. zaměstnavatele, jde-li o zaměstnance,
 2. správního úřadu, který zdravotnickému pracovníkovi, poskytujícímu zdravotní péči vlastním jménem, vydal oprávnění k provozování zdravotnického zařízení podle zvláštního právního předpisu.⁴⁾

(3) Za bezúhonného se pro účely tohoto zákona považuje ten, kdo nebyl pravomocně odsouzen za úmyslný trestný čin nebo za trestný čin spáchaný z nedbalosti v souvislosti s poskytováním zdravotní péče, nebo ten, na něhož se hledí, jako by nebyl odsouzen.⁵⁾ Bezúhonnost se dokládá výpisem z evidence Rejstříku trestů, který nesmí být starší 3 měsíců.

(4) Na způsobilost k výkonu povolání zdravotnického pracovníka a jiného odborného pracovníka, kteří jsou státními příslušníky členských států Evropské unie, se vztahuje hlava VII.

§ 4

Výkon povolání zdravotnického pracovníka a jiného odborného pracovníka

(1) Za výkon povolání zdravotnického pracovníka a jiného odborného pracovníka se považuje výkon činností stanovených tímto zákonem a prováděcím právním předpisem, a dále řídicí, metodická, koncepční, kontrolní, výzkumná a vzdělávací činnost v příslušném oboru nebo činnost související s poskytováním zdravotní péče.

(2) Pokud tento zákon stanoví požadavky na délku výkonu zdravotnického povolání, rozumí se tím výkon povolání v rozsahu stanovené týdenní pracovní doby.⁶⁾ Pokud zdravotnický pracovník nebo jiný odborný pracovník vykonává povolání v nižším rozsahu než v rozsahu stanovené týdenní pracovní doby, potřebná délka výkonu povolání se úměrně prodlužuje. Do doby výkonu povolání se započítá doba pracovní neschopnosti a doba rodičovské dovolené, nejvýše však 14 týdnů v kalendářním roce. Vojenská činná služba se započítává, byla-li vykonávána v příslušném povolání podle tohoto zákona.

(3) Za výkon povolání bez přímého vedení nebo odborného dohledu (dále jen "výkon povolání bez odborného dohledu") se považuje výkon činností, ke kterým je zdravotnický pracovník způsobilý na základě indikace lékaře, zubního lékaře nebo farmaceuta a které provádí bez ohledu na přítomnost nebo dosažitelnost rady a pomoci lékaře, zubního lékaře nebo farmaceuta; tento zákon a prováděcí právní předpis stanoví činnosti, které zdravotnický pracovník může vykonávat i bez indikace lékaře, zubního lékaře nebo farmaceuta. Součástí výkonu povolání bez odborného dohledu je též kontrolní činnost podle zvláštního právního předpisu.⁷⁾

(4) Za výkon povolání pod odborným dohledem se považuje výkon činností, ke kterým je zdravotnický pracovník nebo jiný odborný pracovník způsobilý nebo ke kterým způsobilost získává, při dosažitelnosti rady a pomoci zdravotnického pracovníka způsobilého k výkonu těchto činností bez odborného dohledu a v rozsahu, který tento zdravotnický pracovník určí.

(5) Za výkon povolání pod přímým vedením se považuje výkon činností, ke kterým je zdravotnický pracovník nebo jiný odborný pracovník způsobilý nebo ke kterým způsobilost získává, při stálé přítomnosti a podle pokynů zdravotnického pracovníka způsobilého k výkonu těchto činností bez odborného dohledu a v rozsahu, který tento zdravotnický pracovník určí.

HLAVA II

ZÍSKÁVÁNÍ ZPŮSOBILOSTI ZDRAVOTNICKÉHO PRACOVNÍKA

Díl 1

Zdravotnický pracovník způsobilý k výkonu zdravotnického povolání bez odborného dohledu po získání odborné způsobilosti

§ 5

Odborná způsobilost k výkonu povolání všeobecné sestry

(1) Odborná způsobilost k výkonu povolání všeobecné sestry se získává absolvováním

- a) nejméně tříletého akreditovaného zdravotnického bakalářského studijního oboru pro přípravu všeobecných sester,

- b) nejméně tříletého studia v oboru diplomovaná všeobecná sestra na vyšších zdravotnických školách,
- c) vysokoškolského studia ve studijních programech a studijních oborech psychologie - péče o nemocné, pedagogika - ošetrovatelství, pedagogika - péče o nemocné, péče o nemocné nebo učitelství odborných předmětů pro střední zdravotnické školy, pokud bylo studium prvního ročníku zahájeno nejpozději v akademickém roce 2003/2004,
- d) tříletého studia v oboru diplomovaná dětská sestra nebo diplomovaná sestra pro psychiatrii na vyšších zdravotnických školách, pokud bylo studium prvního ročníku zahájeno nejpozději ve školním roce 2003/2004,
- e) studijního oboru všeobecná sestra na střední zdravotnické škole, pokud bylo studium prvního ročníku zahájeno nejpozději ve školním roce 2003/2004,
- f) studijního oboru zdravotní sestra, dětská sestra, sestra pro psychiatrii, sestra pro intenzivní péči, ženská sestra nebo porodní asistentka na střední zdravotnické škole, pokud bylo studium prvního ročníku zahájeno nejpozději ve školním roce 1996/1997, nebo
- g) tříletého studia v oboru diplomovaná porodní asistentka na vyšších zdravotnických školách, pokud bylo studium prvního ročníku zahájeno nejpozději ve školním roce 2003/2004.

(2) Všeobecná sestra, která získala odbornou způsobilost podle odstavce 1 písm. e) až g), může vykonávat své povolání bez odborného dohledu až po 3 letech výkonu povolání všeobecné sestry. Do té doby musí vykonávat své povolání pouze pod odborným dohledem. Povinnost podle věty první se nevztahuje na všeobecné sestry, které po získané odborné způsobilosti absolvovaly vysokoškolské studium ošetrovatelského zaměření.

(3) Za výkon povolání všeobecné sestry se považuje poskytování ošetrovatelské péče. Dále se všeobecná sestra ve spolupráci s lékařem podílí na preventivní, léčebné, diagnostické, rehabilitační, neodkladné nebo dispenzární péči.

(4) Pokud způsobilost k výkonu všeobecné sestry získal muž, je oprávněn používat označení odbornosti všeobecný ošetrovatel.

§ 6

Odborná způsobilost k výkonu povolání porodní asistentky

(1) Odborná způsobilost k výkonu povolání porodní asistentky se získává absolvováním

- a) nejméně tříletého akreditovaného zdravotnického bakalářského studijního oboru pro přípravu porodních asistentek,
- b) tříletého studia v oboru diplomovaná porodní asistentka na vyšších zdravotnických školách, pokud bylo studium prvního ročníku zahájeno nejpozději ve školním roce 2003/2004,
- c) střední zdravotnické školy v oboru ženská sestra nebo porodní asistentka, pokud bylo studium prvního ročníku zahájeno nejpozději ve školním roce 1996/1997.

(2) Porodní asistentka, která získala odbornou způsobilost podle odstavce 1 písm. c), může vykonávat své povolání bez odborného dohledu až po 3 letech výkonu povolání porodní asistentky

na úseku péče o ženu během těhotenství, porodu a šestinedělí a péče o novorozence. Porodní asistentka musí prokázat činnost na každém z těchto úseků v minimální délce 1 měsíce, kromě úseku péče o ženu během porodu, kde musí prokázat činnost v minimální délce 6 měsíců. Do té doby musí vykonávat své povolání pouze pod odborným dohledem.

(3) Za výkon povolání porodní asistentky se považuje poskytování zdravotní péče v porodní asistenci, to je zajištění nezbytného dohledu, poskytování péče a rady ženám během těhotenství, při porodu a šestinedělí, pokud probíhají fyziologicky, vedení fyziologického porodu a poskytování péče o novorozence; součástí této zdravotní péče je také ošetrovatelská péče o ženu na úseku gynekologie. Dále se porodní asistentka ve spolupráci s lékařem podílí na preventivní, léčebné, diagnostické, rehabilitační, neodkladné nebo dispenzární péči.

(4) Pokud způsobilost k výkonu porodní asistentky získal muž, je oprávněn používat označení odbornosti porodní asistent.

§ 7

Odborná způsobilost k výkonu povolání ergoterapeuta

(1) Odborná způsobilost k výkonu povolání ergoterapeuta se získává absolvováním

- a) akreditovaného zdravotnického bakalářského studijního oboru pro přípravu ergoterapeutů,
- b) tříletého studia v oboru diplomovaný ergoterapeut na vyšších zdravotnických školách, pokud bylo studium prvního ročníku zahájeno nejpozději ve školním roce 2004/2005,
- c) střední zdravotnické školy v oboru ergoterapeut, pokud bylo studium prvního ročníku zahájeno nejpozději ve školním roce 1998/1999, nebo
- d) střední zdravotnické školy v oboru rehabilitační pracovník a pomaturitního specializačního studia léčba prací, pokud bylo studium prvního ročníku zahájeno nejpozději ve školním roce 2003/2004.

(2) Ergoterapeut, který získal odbornou způsobilost podle odstavce 1 písm. d), může vykonávat své povolání bez odborného dohledu až po 3 letech výkonu povolání ergoterapeuta. Do té doby musí vykonávat své povolání pouze pod odborným dohledem.

(3) Za výkon povolání ergoterapeuta se považuje činnost v rámci preventivní, diagnostické nebo léčebné a rehabilitační péče v oboru ergoterapie (léčba prací).

§ 8

Odborná způsobilost k výkonu povolání radiologického asistenta

(1) Odborná způsobilost k výkonu povolání radiologického asistenta se získává absolvováním

- a) akreditovaného zdravotnického bakalářského studijního oboru pro přípravu radiologických asistentů,
- b) tříletého studia v oboru diplomovaný radiologický asistent na vyšších zdravotnických školách, pokud bylo studium prvního ročníku zahájeno nejpozději ve školním roce 2004/2005, nebo

- c) střední zdravotnické školy v oboru radiologický laborant, pokud bylo studium prvního ročníku zahájeno nejpozději ve školním roce 1996/1997.

(2) Radiologický asistent, který získal odbornou způsobilost podle odstavce 1 písm. c), může vykonávat své povolání bez odborného dohledu až po 3 letech výkonu povolání radiologického asistenta a získání specializované způsobilosti. Do té doby musí vykonávat své povolání pouze pod odborným dohledem.

(3) Za výkon povolání radiologického asistenta se považuje činnost v rámci ošetrovatelské péče v souvislosti s aplikací lékařského ozáření na úsecích radiodiagnostiky, radioterapie a nukleární medicíny, případně na dalších pracovištích, kde se provádějí radiologické výkony. Dále se radiologický asistent ve spolupráci s lékařem podílí na diagnostické a léčebné péči a činnostech souvisejících s radiační ochranou podle zvláštního právního předpisu,⁸⁾ pokud radiologický asistent vykonává určené činnosti zvláště důležité z hlediska radiační ochrany, musí splňovat zvláštní požadavky stanovené zvláštním právním předpisem.⁸⁾

§ 9

Odborná způsobilost k výkonu povolání zdravotního laboranta

(1) Odborná způsobilost k výkonu povolání zdravotního laboranta se získává absolvováním

- a) akreditovaného zdravotnického bakalářského studijního oboru pro přípravu zdravotních laborantů,
- b) nejméně tříletého studia v oboru diplomovaný zdravotní laborant na vyšších zdravotnických školách,
- c) akreditovaného bakalářského studijního oboru přírodovědného zaměření nebo nejméně tříletého studia v oborech přírodovědného zaměření na vyšších odborných školách a akreditovaného kvalifikačního kurzu laboratorní metody, nebo
- d) střední zdravotnické školy v oboru zdravotní laborant, pokud bylo studium prvního ročníku zahájeno nejpozději ve školním roce 2004/2005.

(2) Zdravotní laborant, který získal odbornou způsobilost podle odstavce 1 písm. d), může vykonávat své povolání bez odborného dohledu až po 3 letech výkonu povolání zdravotního laboranta. Do té doby musí vykonávat své povolání pouze pod odborným dohledem.

(3) Za výkon povolání zdravotního laboranta se považuje laboratorní činnost v rámci diagnostické péče a vyšetřování a měření složek životních a pracovních podmínek v rámci ochrany veřejného zdraví ve spolupráci s lékařem a odborným pracovníkem v laboratorních metodách.

§ 10

Odborná způsobilost k výkonu povolání zdravotně-sociálního pracovníka

(1) Odborná způsobilost k výkonu povolání zdravotně-sociálního pracovníka se získává absolvováním

- a) akreditovaného bakalářského nebo magisterského studijního oboru sociálního zaměření a akreditovaného kvalifikačního kurzu zdravotně-sociální pracovník,
- b) nejméně tříletého studia v oborech sociálního zaměření na vyšších odborných školách a akreditovaného kvalifikačního kurzu zdravotně-sociální pracovník, nebo
- c) specializačního studia v oboru zdravotně-sociální péče po získané odborné způsobilosti všeobecné sestry podle § 5.

(2) Za výkon povolání zdravotně-sociálního pracovníka se považuje činnost v rámci preventivní, diagnostické a rehabilitační péče v oboru zdravotně sociální péče. Dále se zdravotně-sociální pracovník podílí na ošetrovatelské péči v oblasti uspokojování sociálních potřeb pacienta.

§ 11

Odborná způsobilost k výkonu povolání optometristy

(1) Odborná způsobilost k výkonu povolání optometristy se získává absolvováním akreditovaného zdravotnického bakalářského studijního oboru pro přípravu optometristů.

(2) Za výkon povolání optometristy se považuje činnost v rámci diagnostiky a korekce očních refrakčních vad a poradenství a aplikace kontaktních čoček.

§ 12

Odborná způsobilost k výkonu povolání ortoptisty

(1) Odborná způsobilost k výkonu povolání ortoptisty se získává absolvováním

- a) akreditovaného zdravotnického bakalářského studijního oboru pro přípravu ortoptistů,
- b) studijního oboru pro přípravu všeobecných sester podle § 5 a pomaturitního specializačního studia ortoptika-pleoptika, pokud bylo studium prvního ročníku pomaturitního specializačního studia zahájeno nejpozději ve školním roce 2006/2007, nebo
- c) studijního oboru pro přípravu všeobecných sester podle § 5 a dlouhodobé přípravy v ortoptice a pleoptice, pokud bylo studium prvního ročníku pomaturitního specializačního studia zahájeno nejpozději v roce 1994.

(2) Ortoptista, který získal odbornou způsobilost podle odstavce 1 písm. b) a c), může vykonávat své povolání bez odborného dohledu až po 3 letech výkonu povolání ortoptisty. Do té doby musí vykonávat své povolání pouze pod odborným dohledem.

(3) Za výkon povolání ortoptisty se považuje činnost v rámci preventivní, léčebné a diagnostické péče poskytované ve spolupráci s lékařem pacientům s motorickými nebo senzorickými očními poruchami, a prevence těchto poruch.

§ 13

Odborná způsobilost k výkonu povolání asistenta ochrany veřejného zdraví

(1) Odborná způsobilost k výkonu povolání asistenta ochrany veřejného zdraví se získává absolvováním

- a) akreditovaného zdravotnického bakalářského studijního oboru pro přípravu asistentů ochrany veřejného zdraví,
- b) studia oboru diplomovaný asistent hygienické služby na vyšších zdravotnických školách, pokud bylo studium prvního ročníku zahájeno nejpozději ve školním roce 2004/2005, nebo
- c) střední zdravotnické školy v oboru asistent hygienické služby, pokud bylo studium prvního ročníku zahájeno nejpozději ve školním roce 1996/1997.

(2) Asistent ochrany veřejného zdraví, který získal odbornou způsobilost podle odstavce 1 písm. c), může vykonávat své povolání bez odborného dohledu až po 3 letech výkonu povolání asistenta ochrany veřejného zdraví. Do té doby musí vykonávat své povolání pouze pod odborným dohledem.

(3) Za výkon povolání asistenta ochrany veřejného zdraví se považuje činnost v rámci ochrany a podpory veřejného zdraví podle zvláštních právních předpisů.⁹⁾ Dále asistent ochrany veřejného zdraví ve spolupráci s lékařem plní úkoly v oblasti prevence onemocnění a ochrany veřejného zdraví.

§ 14

Odborná způsobilost k výkonu povolání ortotika-protetika

(1) Odborná způsobilost k výkonu povolání ortotika-protetika se získává absolvováním

- a) akreditovaného zdravotnického bakalářského studijního oboru pro přípravu ortotiků-protetiků,
- b) nejméně tříletého studia v oboru diplomovaný ortotik-protetik na vyšších zdravotnických školách, nebo
- c) střední zdravotnické školy v oboru ortopedicko-protetický technik nebo v oboru ortopedický protetik, pokud bylo studium prvního ročníku zahájeno nejpozději ve školním roce 2004/2005.

(2) Ortotik-protetik, který získal odbornou způsobilost podle odstavce 1 písm. c), může vykonávat své povolání bez odborného dohledu až po 3 letech výkonu povolání ortotika-protetika. Do té doby musí vykonávat své povolání pouze pod odborným dohledem.

(3) Za výkon povolání ortotika-protetika se považuje činnost v rámci léčebné a rehabilitační péče, kdy na základě indikace lékaře navrhuje, zhotovuje a opravuje ortopedické a protetické pomůcky.

§ 15

Odborná způsobilost k výkonu povolání nutričního terapeuta

(1) Odborná způsobilost k výkonu povolání nutričního terapeuta se získává absolvováním

- a) akreditovaného zdravotnického bakalářského studijního oboru pro přípravu nutričních

terapeutů,

- b) tříletého studia v oboru diplomovaná dietní sestra na vyšších zdravotnických školách, pokud bylo studium prvního ročníku zahájeno nejpozději ve školním roce 2004/2005,
- c) nejméně tříletého studia v oboru diplomovaný nutriční terapeut na vyšších zdravotnických školách, nebo
- d) střední zdravotnické školy v oboru dietní sestra, pokud bylo studium prvního ročníku zahájeno nejpozději ve školním roce 2004/2005.

(2) Nutriční terapeut, který získal odbornou způsobilost podle odstavce 1 písm. d), může vykonávat své povolání bez odborného dohledu až po 3 letech výkonu povolání nutričního terapeuta. Do té doby musí vykonávat své povolání pouze pod odborným dohledem.

(3) Za výkon povolání nutričního terapeuta se považuje činnost v rámci preventivní péče na úseku klinická výživa a specifické ošetrovatelské péče zaměřené na uspokojování nutričních potřeb. Dále se nutriční terapeut ve spolupráci s lékařem podílí na léčebné a diagnostické péči v oboru klinická výživa.

§ 16

Odborná způsobilost k výkonu povolání zubního technika

(1) Odborná způsobilost k výkonu povolání zubního technika se získává absolvováním

- a) akreditovaného zdravotnického bakalářského studijního oboru pro přípravu zubních techniků,
- b) nejméně tříletého studia v oboru diplomovaný zubní technik na vyšších zdravotnických školách, nebo
- c) střední zdravotnické školy v oboru zubní technik, zubní technik pro sluchově postižené nebo zubní laborant, pokud bylo studium prvního ročníku zahájeno nejpozději ve školním roce 2004/2005.

(2) Zubní technik, který získal odbornou způsobilost podle odstavce 1 písm. c), může vykonávat své povolání bez odborného dohledu až po 3 letech výkonu povolání zubního technika. Do té doby musí vykonávat své povolání pouze pod odborným dohledem.

(3) Za výkon povolání zubního technika se považuje činnost v rámci léčebné a preventivní péče, kdy na základě indikace a návrhu zubního lékaře zhotovuje a opravuje všechny druhy stomatologických protéz a ortodontických pomůcek.

§ 17

Odborná způsobilost k výkonu povolání dentální hygienistky

(1) Odborná způsobilost k výkonu povolání dentální hygienistky se získává absolvováním

- a) akreditovaného zdravotnického bakalářského studijního oboru pro přípravu dentálních hygienistek, nebo

- b) nejméně tříletého studia v oboru diplomovaná dentální hygienistka na vyšších zdravotnických školách.

(2) Dentální hygienistka, která získala odbornou způsobilost podle odstavce 1 písm. b) ve studiu zahájeném nejpozději ve školním roce 2004/2005, může vykonávat své povolání bez odborného dohledu až po 3 letech výkonu povolání dentální hygienistky. Do té doby musí vykonávat své povolání pouze pod odborným dohledem.

(3) Za výkon povolání dentální hygienistky se považuje výchovná činnost v rámci zubní prevence. Dále se dentální hygienistka pod odborným dohledem zubního lékaře podílí na preventivní léčebné a diagnostické péči na úseku dentální hygieny.

(4) Pokud způsobilost k výkonu povolání dentální hygienistky získal muž, je oprávněn používat označení odbornosti dentální hygienista.

§ 18

Odborná způsobilost k výkonu povolání zdravotnického záchranáře

(1) Odborná způsobilost k výkonu povolání zdravotnického záchranáře se získává absolvováním

- a) akreditovaného zdravotnického bakalářského studijního oboru pro přípravu zdravotnických záchranářů,
- b) nejméně tříletého studia v oboru diplomovaný zdravotnický záchranář na vyšších zdravotnických školách, nebo
- c) střední zdravotnické školy v oboru zdravotnický záchranář, pokud bylo studium prvního ročníku zahájeno nejpozději ve školním roce 1998/1999.

(2) Zdravotnický záchranář, který získal odbornou způsobilost podle odstavce 1 písm. c), může vykonávat své povolání bez odborného dohledu až po 3 letech výkonu povolání zdravotnického záchranáře. Do té doby musí vykonávat své povolání pouze pod odborným dohledem.

(3) Za výkon povolání zdravotnického záchranáře se považuje činnost v rámci specifické ošetrovatelské péče na úseku neodkladné péče a akutního příjmu. Dále se zdravotnický záchranář podílí na neodkladné léčebné a diagnostické péči.

§ 19

Odborná způsobilost k výkonu povolání farmaceutického asistenta

(1) Odborná způsobilost k výkonu povolání farmaceutického asistenta se získává absolvováním

- a) nejméně tříletého studia v oboru diplomovaný farmaceutický asistent na vyšších zdravotnických školách, nebo
- b) střední zdravotnické školy v oboru farmaceutický laborant, pokud bylo studium prvního

ročníku zahájeno nejpozději ve školním roce 2004/2005.

(2) Farmaceutický asistent, který získal odbornou způsobilost podle odstavce 1 písm. b), může vykonávat své povolání bez odborného dohledu až po 3 letech výkonu povolání farmaceutického asistenta. Do té doby musí vykonávat své povolání pouze pod odborným dohledem.

(3) Za výkon povolání farmaceutického asistenta se považují odborné činnosti spojené zejména s přípravou, výdejem, kontrolou a uchováváním léčiv a zdravotnických prostředků.

§ 20

Odborná způsobilost k výkonu povolání biomedicínského technika

(1) Odborná způsobilost k výkonu povolání biomedicínského technika se získává absolvováním

- a) akreditovaného zdravotnického bakalářského studijního oboru pro přípravu biomedicínských techniků, nebo
- b) akreditovaného bakalářského studia v oborech elektrotechnického zaměření nebo nejméně tříletého studia na vyšších odborných školách v oborech elektrotechnického zaměření a akreditovaného kvalifikačního kurzu biomedicínská technika.

(2) Za výkon povolání biomedicínského technika se považuje činnost v rámci diagnostické a léčebné péče v oboru biomedicínské techniky ve spolupráci s biomedicínským inženýrem nebo lékařem.

§ 21

Odborná způsobilost k výkonu povolání radiologického technika

(1) Odborná způsobilost k výkonu povolání radiologického technika se získává absolvováním

- a) akreditovaného zdravotnického bakalářského studijního oboru pro přípravu radiologických techniků, nebo
- b) akreditovaného bakalářského studijního oboru matematicko-fyzikálního zaměření a akreditovaného kvalifikačního kurzu radiologická technika.

(2) Za výkon povolání radiologického technika se považuje činnost související s radiační ochranou podle zvláštního právního předpisu,⁸⁾ především asistence radiologickému fyzikovi; pokud radiologický technik vykonává určené činnosti zvláště důležité z hlediska radiační ochrany, musí splňovat zvláštní požadavky stanovené zvláštním právním předpisem.⁸⁾ Dále se radiologický technik ve spolupráci s lékařem podílí na léčebné a diagnostické péči.

Díl 2

Zdravotnický pracovník způsobilý k výkonu zdravotnického
povolání bez odborného dohledu po získání odborné
a specializované způsobilosti

§ 22

Odborná způsobilost k výkonu povolání psychologa ve zdravotnictví a specializovaná způsobilost k výkonu povolání klinického psychologa

(1) Odborná způsobilost k výkonu povolání psychologa ve zdravotnictví se získává absolvováním nejméně pětiletého akreditovaného zdravotnického magisterského jednooborového studijního oboru psychologie.

(2) Do doby získání specializované způsobilosti psycholog ve zdravotnictví pracuje ve zdravotnickém zařízení pod odborným dohledem klinického psychologa způsobilého k výkonu zdravotnického povolání bez odborného dohledu.

(3) Specializovaná způsobilost psychologa ve zdravotnictví se získává úspěšným dokončením specializačního vzdělávání v trvání 5 let atestační zkouškou. Označení odbornosti psychologa ve zdravotnictví se specializovanou způsobilostí je klinický psycholog.

(4) Odborná a specializovaná způsobilost k výkonu povolání klinického psychologa se získává absolvováním nejméně pětiletého akreditovaného magisterského jednooborového studijního oboru psychologie a specializačního vzdělávání v oboru klinická psychologie, pokud bylo studium v akreditovaném magisterském studijním oboru zahájeno nejpozději ve školním roce 2007/2008.

(5) Za výkon povolání psychologa ve zdravotnictví (odstavec 1) se považuje činnost preventivní, diagnostická, léčebná, neodkladná, rehabilitační a dispenzární v oboru klinická psychologie prováděná bez indikace lékaře.

(6) Za výkon povolání klinického psychologa (odstavce 3 a 4) se považují činnosti uvedené v odstavci 5 a činnost posudková a revizní.

§ 23

Odborná a specializovaná způsobilost k výkonu povolání klinického logopeda

(1) Odborná a specializovaná způsobilost k výkonu povolání klinického logopeda se získává absolvováním akreditovaného magisterského studijního oboru speciální pedagogika se státní závěrečnou zkouškou z logopedie a surdopedie a absolvováním specializačního vzdělávání v oboru klinická logopedie v trvání 3 let; absolvováním specializačního vzdělávání získává logoped současně specializovanou způsobilost.

(2) Do doby získání odborné a specializované způsobilosti logoped pracuje ve zdravotnickém zařízení jako jiný odborný pracovník (§ 43) pod odborným dohledem klinického logopeda způsobilého k výkonu povolání bez odborného dohledu.

(3) Za výkon povolání klinického logopeda se považuje činnost v rámci diagnostické, léčebné, rehabilitační, preventivní, posudkové a dispenzární péče v oboru klinická logopedie.

§ 24

Odborná způsobilost k výkonu povolání fyzioterapeuta

(1) Odborná způsobilost k výkonu povolání fyzioterapeuta se získává absolvováním

- a) akreditovaného zdravotnického magisterského studijního oboru pro přípravu fyzioterapeutů,
- b) akreditovaného zdravotnického bakalářského studijního oboru pro přípravu fyzioterapeutů,
- c) tříletého studia v oboru diplomovaný fyzioterapeut na vyšších zdravotnických školách, pokud bylo studium prvního ročníku zahájeno nejpozději ve školním roce 2003/2004, nebo
- d) střední zdravotnické školy v oboru fyzioterapeut nebo v oboru rehabilitační pracovník, pokud bylo studium prvního ročníku zahájeno nejpozději ve školním roce 1996/1997.

(2) Do doby získání specializované způsobilosti fyzioterapeut pracuje ve zdravotnickém zařízení pod odborným dohledem fyzioterapeuta způsobilého k výkonu zdravotnického povolání bez odborného dohledu, z toho prvních 6 měsíců pod jeho přímým vedením.

(3) Fyzioterapeut, který získal odbornou způsobilost podle odstavce 1 písm. a), může vykonávat své povolání bez odborného dohledu, pokud prokáže minimálně 3 roky výkonu povolání v oboru.

(4) Za výkon povolání fyzioterapeuta se považuje činnost v rámci preventivní, diagnostické, léčebné a rehabilitační péče v oboru fyzioterapie.

§ 25

Odborná způsobilost k výkonu povolání radiologického fyzika

(1) Odborná způsobilost k výkonu povolání radiologického fyzika se získává absolvováním

- a) akreditovaného zdravotnického magisterského studijního oboru pro přípravu radiologických fyziků, nebo
- b) akreditovaného magisterského studijního oboru matematicko-fyzikálního zaměření a akreditovaného kvalifikačního kurzu radiologická fyzika.

(2) Do doby získání specializované způsobilosti radiologický fyzik pracuje ve zdravotnickém zařízení pod odborným dohledem radiologického fyzika způsobilého k výkonu povolání bez odborného dohledu, z toho prvních 6 měsíců pod jeho přímým vedením.

(3) Za výkon povolání radiologického fyzika se považuje činnost související s radiační ochranou podle zvláštního právního předpisu;⁸⁾ pokud radiologický fyzik vykonává určené činnosti zvláště důležité z hlediska radiační ochrany, musí splňovat zvláštní požadavky stanovené zvláštním právním předpisem.⁸⁾ Dále se radiologický fyzik ve spolupráci s lékařem podílí na léčebné a diagnostické péči.

§ 26

Odborná způsobilost k výkonu povolání odborného pracovníka v laboratorních metodách a v přípravě léčivých přípravků

(1) Odborná způsobilost k výkonu povolání odborného pracovníka v laboratorních metodách a v přípravě léčivých přípravků se získává absolvováním

- a) akreditovaného zdravotnického magisterského studijního oboru pro přípravu odborného pracovníka v laboratorních metodách, nebo
- b) akreditovaného magisterského studijního oboru přírodovědného zaměření a akreditovaného kvalifikačního kurzu odborné zdravotnické laboratorní metody nebo kvalifikačního kurzu výroba, příprava a kontrola léčivých přípravků.

(2) Do doby získání specializované způsobilosti odborný pracovník v laboratorních metodách a v přípravě léčivých přípravků pracuje ve zdravotnickém zařízení pod odborným dohledem pracovníka způsobilého k výkonu povolání bez odborného dohledu, z toho prvních 6 měsíců pod jeho přímým vedením.

(3) Za výkon povolání odborného pracovníka v laboratorních metodách a v přípravě léčivých přípravků se považuje

- a) laboratorní činnost v rámci diagnostické péče a vyšetřování a měření složek životních a pracovních podmínek v rámci ochrany veřejného zdraví ve spolupráci s lékařem,
- b) příprava léčivých přípravků na pracovištích nukleární medicíny, imunologických či mikrobiologických pracovištích zdravotnických zařízení nebo v zařízeních ochrany veřejného zdraví.

§ 27

Odborná způsobilost k výkonu povolání biomedicínského inženýra

(1) Odborná způsobilost k výkonu povolání biomedicínského inženýra se získává absolvováním

- a) akreditovaného zdravotnického magisterského studijního oboru pro přípravu biomedicínských inženýrů, nebo
- b) akreditovaného magisterského studijního oboru elektrotechnického zaměření a akreditovaného kvalifikačního kurzu biomedicínské inženýrství.

(2) Do doby získání specializované způsobilosti biomedicínský inženýr pracuje ve zdravotnickém zařízení pod odborným dohledem pracovníka způsobilého k výkonu povolání bez odborného dohledu, z toho prvních 6 měsíců pod jeho přímým vedením.

(3) Za výkon povolání biomedicínského inženýra se považuje činnost v rámci diagnostické a léčebné péče ve spolupráci s lékařem.

§ 28

Odborná způsobilost k výkonu povolání odborného pracovníka v ochraně veřejného zdraví

(1) Odborná způsobilost k výkonu povolání odborného pracovníka v ochraně veřejného zdraví se získává absolvováním

- a) akreditovaného zdravotnického magisterského studijního oboru pro přípravu odborného pracovníka v ochraně veřejného zdraví, nebo

- b) akreditovaného magisterského studijního oboru přírodovědného nebo matematicko-fyzikálního zaměření a akreditovaného kvalifikačního kurzu v ochraně veřejného zdraví.

(2) Do doby získání specializované způsobilosti odborný pracovník v ochraně veřejného zdraví pracuje ve zdravotnickém zařízení pod odborným dohledem.

(3) Za výkon povolání odborného pracovníka v ochraně veřejného zdraví se považuje činnost v rámci ochrany a podpory veřejného zdraví podle zvláštních právních předpisů.⁹⁾ Dále odborný pracovník v ochraně veřejného zdraví ve spolupráci s lékařem plní úkoly v oblasti prevence onemocnění a ochrany veřejného zdraví.

Díl 3

Zdravotnický pracovník způsobilý k výkonu zdravotnického povolání pod odborným dohledem nebo přímým vedením

§ 29

Odborná způsobilost k výkonu povolání zdravotnického asistenta

(1) Odborná způsobilost k výkonu povolání zdravotnického asistenta se získává absolvováním

- a) střední zdravotnické školy v oboru zdravotnický asistent, nebo
- b) akreditovaného kvalifikačního kurzu zdravotnický asistent po získání úplného středního vzdělání nebo úplného středního odborného vzdělání a způsobilosti k výkonu povolání ošetřovatele podle § 36.

(2) Dále mají odbornou způsobilost k výkonu povolání zdravotnického asistenta zdravotničtí pracovníci, kteří získali způsobilost k výkonu povolání

- a) zdravotnického záchranáře podle § 18, nebo
- b) porodní asistentky podle § 6.

(3) Za výkon povolání zdravotnického asistenta se považuje poskytování ošetrovatelské péče pod odborným dohledem všeobecné sestry nebo porodní asistentky. Dále se zdravotnický asistent ve spolupráci s lékařem podílí na preventivní, léčebné, rehabilitační, neodkladné, diagnostické a dispenzární péči.

§ 30

Odborná způsobilost k výkonu povolání laboratorního asistenta

(1) Odborná způsobilost k výkonu povolání laboratorního asistenta se získává absolvováním střední zdravotnické školy v oboru laboratorní asistent.

(2) Za výkon povolání laboratorního asistenta se považuje činnost v rámci diagnostické péče pod odborným dohledem.

§ 31

Odborná způsobilost k výkonu povolání ortoticko-protetického technika

(1) Odborná způsobilost k výkonu povolání ortoticko-protetického technika se získává absolvováním střední zdravotnické školy v oboru ortoticko-protetický technik.

(2) Za výkon povolání ortoticko-protetického technika se považuje činnost v rámci léčebné a rehabilitační péče spočívající v navrhování, zhotovování a opravování ortopedických a protetických pomůcek na základě indikace lékaře a pod odborným dohledem ortotika-protetika.

§ 32

Odborná způsobilost k výkonu povolání nutričního asistenta

(1) Odborná způsobilost k výkonu povolání nutričního asistenta se získává absolvováním střední zdravotnické školy v oboru nutriční asistent.

(2) Za výkon povolání nutričního asistenta se považuje činnost v rámci specifické ošetrovatelské péče pod odborným dohledem nutričního terapeuta. Dále se nutriční asistent ve spolupráci s lékařem podílí na preventivní, léčebné a diagnostické péči v oboru klinická výživa.

§ 33

Odborná způsobilost k výkonu povolání asistenta zubního technika

(1) Odborná způsobilost k výkonu povolání asistenta zubního technika se získává absolvováním střední zdravotnické školy v oboru asistent zubního technika nebo asistent zubního technika pro sluchově postižené.

(2) Za výkon povolání asistenta zubního technika se považuje činnost v rámci léčebné a preventivní péče, kdy na základě indikace a návrhu zubního lékaře a pod odborným dohledem zubního technika nebo zubního lékaře zhotovuje a opravuje všechny druhy stomatologických protéz, ortodontických pomůcek a dalších stomatologických výrobků.

§ 34

Odborná způsobilost k výkonu povolání dezinfektora

(1) Odborná způsobilost k výkonu povolání dezinfektora se získává absolvováním akreditovaného kvalifikačního kurzu v oboru dezinfektor.

(2) Za výkon povolání dezinfektora se považuje činnost v rámci ochrany veřejného zdraví pod odborným dohledem.

§ 35

Odborná způsobilost k výkonu povolání řidiče vozidla zdravotnické záchranné služby

(1) Odborná způsobilost k výkonu povolání řidiče vozidla zdravotnické záchranné služby se získává absolvováním akreditovaného kvalifikačního kurzu v oboru řidič vozidla zdravotnické záchranné služby, řidič vozidla rychlé zdravotnické pomoci nebo řidič vozidla rychlé lékařské pomoci.

(2) Za výkon povolání řidiče vozidla zdravotnické záchranné služby se považuje činnost v rámci neodkladné péče a zdravotnické dopravy, kdy se pod odborným dohledem podílí na poskytování zdravotní péče na úseku neodkladné péče.

§ 36

Odborná způsobilost k výkonu povolání ošetřovatele

(1) Odborná způsobilost k výkonu povolání ošetřovatele se získává absolvováním

- a) akreditovaného kvalifikačního kurzu v oboru ošetřovatel,
- b) tříletého studia ukončeného závěrečnou zkouškou na střední zdravotnické škole v oboru ošetřovatel,
- c) akreditovaného kvalifikačního kurzu v oboru ošetřovatel/ošetřovatelka-pěstounka, charitní ošetřovatel, ošetřovatel nebo pěstounka, pokud bylo studium zahájeno do konce roku 2004,
- d) studia ukončeného závěrečnou zkouškou na střední zdravotnické škole, zdravotnické odborné škole nebo středním odborném učilišti zdravotnickém v oboru ošetřovatel/ošetřovatelka, ošetřovatel/ošetřovatelka se zaměřením na rodinnou výchovu nebo v oboru zdravotník prvního zaměření - ošetřovatelské a pečovatelské práce, pokud bylo studium prvního ročníku zahájeno nejpozději ve školním roce 2003/2004,
- e) nejméně 4 semestrů akreditovaného zdravotnického magisterského studijního programu všeobecné lékařství a složením zkoušky z předmětu ošetřovatelství, péče o nemocné nebo obdobného předmětu včetně praktické části výuky,
- f) 3 semestrů akreditovaného zdravotnického bakalářského studijního programu pro přípravu všeobecných sester nebo porodních asistentek nebo příslušného studijního oboru na vyšší zdravotnické škole,
- g) 3 ročníků studia na střední zdravotnické škole v oboru všeobecná sestra, dětská sestra nebo zdravotní sestra, nebo
- h) 4 ročníků studia na střední zdravotnické škole v oboru zdravotnický asistent.

(2) Za výkon povolání ošetřovatele se považuje poskytování ošetřovatelské péče pod odborným dohledem zdravotnického pracovníka způsobilého k výkonu povolání bez odborného dohledu v oboru ošetřovatelství; dále se ošetřovatel ve spolupráci s lékařem podílí na léčebné, rehabilitační, neodkladné a diagnostické péči.

§ 37

Odborná způsobilost k výkonu povolání maséra a nevidomého a slabozrakého maséra

(1) Odborná způsobilost k výkonu povolání maséra nebo nevidomého a slabozrakého maséra se získává absolvováním akreditovaného kvalifikačního kurzu v oboru masér nebo nevidomý a slabozraký masér.

(2) Za výkon povolání maséra a nevidomého a slabozrakého maséra se považuje činnost v rámci rehabilitační a léčebné péče pod přímým vedením fyzioterapeuta způsobilého k výkonu povolání bez odborného dohledu.

§ 38

Odborná způsobilost k výkonu povolání laboratorního pracovníka

(1) Odborná způsobilost k výkonu povolání laboratorního pracovníka se získává absolvováním

- a) studia ukončeného závěrečnou zkouškou na zdravotnické odborné škole nebo středním odborném učilišti zdravotnickém v oboru zdravotník druhého zaměření - laboratorní práce a lékárenství, pokud bylo studium prvního ročníku zahájeno nejpozději ve školním roce 1996/1997, nebo
- b) akreditovaného kvalifikačního kurzu v oboru laboratorní pracovník, pokud bylo studium zahájeno nejpozději v roce 2004.

(2) Za výkon povolání laboratorního pracovníka se považuje činnost v rámci diagnostické péče pod odborným dohledem.

§ 39

Odborná způsobilost k výkonu povolání zubní instrumentářky

(1) Odborná způsobilost k výkonu povolání zubní instrumentářky se získává absolvováním

- a) akreditovaného kvalifikačního kurzu v oboru zubní instrumentářka, nebo
- b) absolvováním dvouletého studia ukončeného závěrečnou zkouškou na střední zdravotnické škole, zdravotnické odborné škole nebo středním zdravotnickém učilišti v oboru zubní instrumentářka.

(2) Za výkon povolání zubní instrumentářky se považuje činnost v rámci léčebné a diagnostické péče v oboru stomatologické prevence a zubního lékařství pod odborným dohledem zubního lékaře nebo dentální hygienistky.

§ 40

Odborná způsobilost k výkonu povolání řidiče dopravy nemocných a raněných

(1) Odborná způsobilost k výkonu povolání řidiče dopravy nemocných a raněných se získává absolvováním akreditovaného kvalifikačního kurzu v oboru řidič vozidla dopravy nemocných a raněných.

(2) Za výkon povolání řidiče dopravy nemocných a raněných se považuje činnost pod

odborným dohledem v rámci zdravotnické dopravy.

§ 41

Odborná způsobilost k výkonu povolání autoptického laboranta

(1) Odborná způsobilost k výkonu povolání autoptického laboranta se získává absolvováním akreditovaného kvalifikačního kurzu v oboru autoptický laborant nebo pitevní laborant-preparátor.

(2) Za výkon povolání autoptického laboranta se považuje činnost v rámci diagnostické péče na úseku patologie pod přímým vedením lékaře.

§ 42

Odborná způsobilost k výkonu povolání sanitáře

(1) Odborná způsobilost k výkonu povolání sanitáře se získává absolvováním akreditovaného kvalifikačního kurzu v oboru

- a) všeobecný sanitář,
- b) sanitář pro operační sál,
- c) sanitář pro laboratoř a transfúzní oddělení,
- d) sanitář pro zařízení lékárenské péče,
- e) sanitář pro lázně a léčebnou rehabilitaci, nebo
- f) sanitář pro autoptické oddělení nebo sanitář pro pitevnu.

(2) Dále odbornou způsobilost k výkonu zdravotnického povolání sanitáře mají fyzické osoby, které absolvovaly část studia na středních nebo vyšších zdravotnických školách nebo v akreditovaných zdravotnických studijních programech uskutečňovaných vysokými školami podle zvláštního právního předpisu,²⁾ a to absolvováním

- a) 3 semestrů akreditovaného zdravotnického magisterského studijního programu všeobecné lékařství, a to v oboru všeobecný sanitář, sanitář pro operační sál, sanitář pro laboratoř a transfúzní oddělení a sanitář pro autoptické oddělení,
- b) 2 semestrů akreditovaného zdravotnického magisterského studijního programu farmacie nebo oboru diplomovaný farmaceutický asistent na vyšších zdravotnických školách, a to v oboru sanitář pro lékárenskou péči,
- c) 2 semestrů akreditovaného zdravotnického bakalářského studijního programu pro přípravu všeobecných sester nebo porodních asistentek nebo příslušného studijního oboru na vyšší zdravotnické škole, a to v oboru všeobecný sanitář a sanitář pro operační sál,
- d) 3 semestrů akreditovaného zdravotnického vysokoškolského studijního programu pro přípravu fyzioterapeutů nebo ergoterapeutů nebo příslušného studijního oboru na vyšší zdravotnické škole, a to v oboru sanitář pro lázně a léčebnou rehabilitaci,

- e) 3 semestrů akreditovaného zdravotnického vysokoškolského studijního programu pro přípravu odborných pracovníků v laboratorních metodách nebo zdravotních laborantů nebo příslušného studijního oboru na vyšší zdravotnické škole, a to v oboru sanitář pro laboratoř a transfúzní oddělení,
- f) 3 ročníků studia na střední zdravotnické škole v oboru zdravotnický asistent, a to v oboru všeobecný sanitář, nebo
- g) 3 ročníků studia na střední zdravotnické škole v oboru laboratorní asistent, a to v oboru sanitář pro laboratoř a transfúzní oddělení.

(3) Za výkon povolání sanitáře se považuje pomocná činnost v rámci poskytování zdravotní péče pod odborným dohledem zdravotnického pracovníka způsobilého k výkonu povolání bez odborného dohledu.

HLAVA III

ZÍSKÁVÁNÍ ZPŮSOBILOSTI JINÉHO ODBORNÉHO PRACOVNÍKA

§ 43

Odborná způsobilost

(1) Výkonem povolání jiného odborného pracovníka se rozumí provádění činností, které přímo souvisejí s poskytováním zdravotní péče. Činnosti, které jsou součástí výkonu zdravotní péče, vykonává jiný odborný pracovník pouze pod odborným dohledem nebo přímým vedením v rozsahu stanoveném prováděcím právním předpisem a jako zaměstnanec zdravotnického zařízení.

(2) Odborná způsobilost k výkonu povolání jiného odborného pracovníka se získává absolvováním

- a) akreditovaného magisterského studijního programu uskutečňovaného vysokou školou ve studijním oboru
 1. jednooborového studia psychologie, pokud bylo zahájeno nejpozději ve školním roce 2007/2008 (psycholog),
 2. speciální pedagogika se státní závěrečnou zkouškou z logopedie a surdopedie (logoped),
 3. matematicko-fyzikálního zaměření,
 4. přírodovědného zaměření, to je biologického nebo chemického zaměření, včetně veterinárního lékařství a farmacie,
 5. elektrotechnického zaměření, nebo
 6. sociálního zaměření (sociální pracovník),
- b) akreditovaného bakalářského studijního programu uskutečňovaného vysokou školou ve studijním oboru
 1. matematicko-fyzikálního zaměření,
 2. přírodovědného zaměření, to je biologického nebo chemického zaměření,

3. elektrotechnického zaměření, nebo
 4. sociálního zaměření (sociální pracovník),
- c) vyšší odborné školy ve studijním oboru
1. přírodovědného zaměření, to je biologického nebo chemického zaměření,
 2. elektrotechnického zaměření, nebo
 3. sociálního zaměření (sociální pracovník),
- d) střední odborné školy ve studijním oboru
1. biologického nebo chemického zaměření,
 2. elektrotechnického zaměření, nebo
 3. sociálního zaměření.

§ 44

Způsobilost k výkonu zdravotnického povolání

Jiný odborný pracovník získá odbornou způsobilost k výkonu zdravotnického povolání absolvováním specializačního vzdělávání nebo akreditovaného kvalifikačního kurzu podle hlavy V; výčet těchto zdravotnických povolání je uveden v hlavě II dílech 1 a 2.

HLAVA IV

AKREDITACE

§ 45

Akreditace a akreditované zařízení

(1) Udělením akreditace se získává oprávnění k uskutečňování vzdělávacího programu nebo jeho části schváleného ministerstvem (dále jen "vzdělávací program"), který je zveřejněn ve Věstníku Ministerstva zdravotnictví, pro

- a) obor specializačního vzdělávání,
- b) certifikovaný kurz, nebo
- c) akreditovaný kvalifikační kurz.

(2) Vzdělávací program podle odstavce 1 uskutečňuje akreditované zařízení. Akreditovaným zařízením je zdravotnické zařízení, jiná právnická osoba nebo fyzická osoba, kterým ministerstvo udělilo akreditaci.

Akreditační řízení

§ 46

(1) Písemnou žádost o udělení nebo prodloužení akreditace předkládá ministerstvu zdravotnické zařízení, jiná právnická osoba nebo fyzická osoba, která má zájem uskutečňovat vzdělávací program.

(2) Žádost s podpisem statutárního orgánu žadatele o akreditaci nebo prodloužení akreditace se předkládá ministerstvu v trojím písemném vyhotovení a v elektronické podobě.

(3) Žádost o udělení nebo prodloužení akreditace obsahuje

- a) obchodní firmu nebo název, sídlo, statutární orgán a identifikační číslo právnické osoby, bylo-li přiděleno, nebo jméno a příjmení, trvalý pobyt nebo místo podnikání a identifikační číslo fyzické osoby, bylo-li přiděleno, která žádost předkládá,
- b) název vzdělávacího programu, který žadatel hodlá uskutečňovat,
- c) doklady o oprávnění užívat prostory, v nichž bude probíhat vzdělávání nebo jeho část,
- d) doklady o odborné a specializované způsobilosti, popřípadě o jiné kvalifikaci, odpovídající zaměření vzdělávacího programu, fyzických osob (garantů, školitelů) odpovědných za průběh vzdělávání na konkrétním pracovišti,
- e) doklady o odborné způsobilosti, popřípadě o jiné kvalifikaci, odpovídající zaměření vzdělávacího programu, zaměstnanců a dalších fyzických osob, kteří se budou podílet na vzdělávání,
- f) doklady o materiálním a technickém zabezpečení vzdělávacího programu nejméně na dobu stanovenou příslušným vzdělávacím programem,
- g) doklady o druhu a rozsahu zdravotní péče zajišťované žadatelem v příslušném oboru,
- h) počet míst pro vzdělávací program, předpokládané celkové neinvestiční náklady, z toho mzdové a ostatní osobní náklady,
- i) rozpis předpokládané výše nákladů na 1 účastníka a v případě, že vzdělávání bude delší než 1 rok, též rozpis na jednotlivé roky pro jednotlivé roky vzdělávání.

§ 47

(1) Ministerstvo zřizuje akreditační komisi jako svůj poradní orgán k posouzení žádosti podle § 46 a k posouzení odejmutí akreditace.

(2) Členy akreditační komise jmenuje a odvolává ministr zdravotnictví.

(3) Funkční období stálého člena akreditační komise je pětileté. Funkci stálého člena akreditační komise je možno vykonávat nejdéle ve 2 po sobě následujících obdobích. Kromě stálých členů ministr zdravotnictví jmenuje do akreditační komise další členy s ohledem na obory, které mají být vzděláváním zabezpečeny. Před uplynutím funkčního období může být člen akreditační komise odvolán z funkce jen pro ztrátu bezúhonnosti, pro dlouhodobou neúčast na práci akreditační komise, přestane-li být zaměstnancem nebo členem instituce, na jejíž návrh byl jmenován, nebo na vlastní žádost.

(4) Člen akreditační komise se nemůže zúčastnit jednání o udělení akreditace, pokud by mohlo dojít ke střetu se zájmy osobními, zejména ke zneužití informací nabytých v souvislosti s výkonem zaměstnání ve prospěch vlastní nebo někoho jiného.

§ 48

(1) Stálými členy akreditační komise jsou jmenováni nejméně

- a) 2 zástupci ministerstva,
- b) 2 zástupci akreditovaných zařízení,
- c) 2 zástupci organizace zaměstnavatelů,
- d) 1 zástupce každého zdravotnického povolání, které lze vykonávat bez odborného dohledu, a to na návrh profesního sdružení, které sdružuje nejvíce fyzických osob¹⁰⁾ vykonávajících takové zdravotnické povolání,
- e) 1 zástupce resortu, jehož zdravotnického zařízení se akreditační řízení týká.

(2) Dalšími členy akreditační komise jsou odborníci příslušného specializačního oboru, kterého se týká akreditační řízení, a to minimálně 1 zástupce na návrh příslušného profesního sdružení.

(3) Organizační řád a statut akreditační komise vydává ministerstvo a zveřejňuje je ve Věstníku Ministerstva zdravotnictví.

§ 49

(1) Akreditační komise může požádat žadatele o akreditaci nebo o prodloužení akreditace o doplnění informací, o dodatečné předložení požadovaných dokladů, pozvat žadatele na jednání nebo na místě plánovaného uskutečňování vzdělávacího programu prověřit skutečnosti uvedené v žádosti, pokud je to nutné pro posouzení žádosti. Po posouzení žádosti předloží akreditační komise závěrečné stanovisko ministerstvu do 60 dnů ode dne obdržení žádosti.

(2) Akreditace se uděluje na dobu určitou, odpovídající nejméně délce vzdělávacího programu, počítanou ode dne nabytí právní moci rozhodnutí o udělení akreditace.

(3) Rozhodnutí o udělení akreditace obsahuje

- a) obchodní firmu nebo název, sídlo, statutární orgán a identifikační číslo právnické osoby, bylo-li přiděleno, nebo jméno a příjmení, trvalý pobyt nebo místo podnikání a identifikační číslo fyzické osoby, které je rozhodnutí vydáváno,
- b) název vzdělávacího programu, v němž je akreditované zařízení oprávněno poskytovat vzdělávání,
- c) stanovení počtu míst pro vzdělávání v jednotlivých vzdělávacích programech,
- d) dobu, na kterou se akreditace uděluje,
- e) termín zahájení vzdělávacího programu,

f) datum vydání rozhodnutí, razítko a podpis osoby oprávněné k vydání rozhodnutí.

(4) Ministerstvo akreditaci neudělí, jestliže

- a) vzdělávací program není dostatečně zabezpečen po stránce personální nebo materiální nebo technické,
- b) žadatel neposkytuje zdravotní péči v rozsahu požadovaném vzdělávacím programem; toto se nevztahuje na akreditované zařízení, které žádá o akreditaci pouze teoretické části vzdělávacího programu,
- c) není dostatečná společenská poptávka po vzdělávání v oboru uvedeném v žádosti o akreditaci, nebo
- d) v žádosti byly uvedeny nesprávné údaje, které jsou rozhodující pro udělení akreditace.

(5) Ministerstvo akreditaci odejme, jestliže

- a) zjistí nedodržování příslušného vzdělávacího programu,
- b) došlo ke změnám podmínek akreditovaného zařízení, které není schopno zabezpečit odpovídající úroveň vzdělávání,
- c) akreditované zařízení požádá o odejmutí akreditace s uvedením důvodů,
- d) akreditované zařízení nesplňuje podmínky, za nichž mu byla akreditace udělena, nebo
- e) akreditované zařízení po předchozí písemné výzvě ministerstva nesplní povinnosti podle § 50 ve lhůtě stanovené touto výzvou.

(6) Rozhodnutí o neudělení nebo odejmutí akreditace obsahuje

- a) obchodní firmu nebo název, sídlo, statutární orgán a identifikační číslo právnické osoby, bylo-li přiděleno, nebo jméno a příjmení, trvalý pobyt nebo místo podnikání a identifikační číslo fyzické osoby, které je rozhodnutí vydáváno,
- b) sdělení o neudělení nebo odejmutí akreditace a jeho zdůvodnění,
- c) datum vydání rozhodnutí, razítko a podpis osoby oprávněné k vydání rozhodnutí.

(7) Ministerstvo rozhodne o udělení, prodloužení, neudělení nebo odejmutí akreditace do 60 dnů po obdržení stanoviska akreditační komise.

(8) Novou žádost o udělení akreditace lze podat nejdříve po uplynutí 180 dnů ode dne vydání rozhodnutí o neudělení nebo odejmutí akreditace. V této žádosti musí žadatel prokázat, že pominuly důvody pro neudělení nebo odejmutí akreditace.

(9) Ministerstvo může stanovit podrobnosti akreditačního řízení prováděcím právním předpisem.

(10) Ministerstvo zveřejňuje ve Věstníku Ministerstva zdravotnictví seznam akreditovaných zařízení a dobu, na kterou jim byla akreditace udělena, a seznam subjektů, jimž byla akreditace odejmuta.

§ 50

Povinnosti akreditovaných zařízení

(1) Akreditované zařízení je povinno v rámci udělené akreditace

- a) uskutečňovat vzdělávání podle vzdělávacích programů,
- b) předkládat ministerstvu roční zprávu o organizačním a finančním zajištění vzdělávání,
- c) podrobit se kontrole zabezpečení vzdělávání podle vzdělávacího programu, prováděné ministerstvem,
- d) vést dokumentaci o vzdělávání, která obsahuje seznam účastníků vzdělávání; dokumentace o vzdělávání je archivována podle zvláštního právního předpisu,¹¹⁾
- e) neprodleně, nejpozději do 30 dnů oznámit ministerstvu každou změnu podmínek souvisejících se zabezpečením vzdělávání.

(2) Dosavadní držitel akreditace je povinen předat ministerstvu veškerou dokumentaci, týkající se účastníků vzdělávání, pokud mu byla akreditace odejmuta nebo uplynula-li doba, na kterou byla akreditace udělena.

HLAVA V

FORMY VZDĚLÁVÁNÍ

Díl 1

Akreditovaný kvalifikační kurz

§ 51

(1) Absolvováním akreditovaného kvalifikačního kurzu se získává odborná způsobilost k výkonu příslušného zdravotnického povolání, pokud je tak stanoveno v hlavě II.

(2) Akreditovaný kvalifikační kurz provádí akreditované zařízení, kterému byla udělena akreditace k uskutečňování vzdělávacího programu akreditovaného kvalifikačního kurzu.

(3) Vzdělávací program stanoví délku přípravy, rozsah a obsah přípravy, zejména počet hodin praktického a teoretického vyučování, a výuková pracoviště, na kterých praxe probíhá, popřípadě další požadavky pro získání způsobilosti. Vzdělávací program obsahuje seznam doporučené studijní literatury. Vzdělávací program může také stanovit vstupní požadavky.

(4) Žádost o zařazení do akreditovaného kvalifikačního kurzu podává uchazeč akreditovanému zařízení

- a) prostřednictvím zdravotnického zařízení nebo jiného zařízení, které je jeho zaměstnavatelem, nebo
- b) svým jménem, pokud absolvuje akreditovaný kvalifikační kurz na vlastní náklady.

(5) Akreditované zařízení zařadí uchazeče do akreditovaného kvalifikačního kurzu do 30 dnů po obdržení žádosti a zároveň uchazeči oznámí termín začátku vzdělávání.

(6) Účastník akreditovaného kvalifikačního kurzu je v rámci tohoto vzdělávání povinen absolvovat praktickou výuku na pracovišti akreditovaného zařízení v rozsahu určeném příslušným vzdělávacím programem. Akreditované zařízení může započít i část odborné praxe určenou vzdělávacím programem, kterou účastník vykonal v jiném než akreditovaném zařízení.

(7) Do hodin praktického a teoretického vyučování se započte nejvýše 15 % omluvené absence z hodin praktického vyučování a omluvená absence z hodin teoretického vyučování.

(8) Do vzdělávání v akreditovaném kvalifikačním kurzu může být započtena část dříve absolvovaného studia, pokud odpovídá některé části akreditovaného kvalifikačního kurzu. O jeho započtení rozhodne na žádost účastníka vzdělávání ministerstvo.

(9) Účast na vzdělávání v akreditovaných kvalifikačních kurzech se považuje za zvyšování kvalifikace podle zvláštního právního předpisu.⁶⁾ Účast na akreditovaných kvalifikačních kurzech, které určí ministerstvo v dohodě s Ministerstvem práce a sociálních věcí, se považuje za rekvalifikaci podle zvláštního právního předpisu.¹²⁾

(10) Za průběh akreditovaného kvalifikačního kurzu odpovídá akreditované zařízení.

§ 52

(1) Akreditovaný kvalifikační kurz se ukončuje závěrečnou zkouškou před zkušební komisí podle zkušebního řádu stanoveného prováděcím právním předpisem. Zkušební komisi zřizuje ministerstvo jako svůj poradní orgán. Členy zkušebních komisí jmenuje a odvolává ministr zdravotnictví, a to na návrh profesních sdružení, odborných společností a akreditovaných zařízení.

(2) O úspěšně vykonané závěrečné zkoušce vydá ministerstvo osvědčení o získané odborné způsobilosti k výkonu zdravotnického povolání.

Díl 2

Celoživotní vzdělávání

§ 53

(1) Celoživotním vzděláváním se rozumí průběžné obnovování, zvyšování, prohlubování a doplňování vědomostí, dovedností a způsobilosti zdravotnických pracovníků a jiných odborných pracovníků v příslušném oboru v souladu s rozvojem oboru a nejnovějšími vědeckými poznatky.

(2) Celoživotní vzdělávání je povinné pro všechny zdravotnické pracovníky a jiné odborné pracovníky.

§ 54

(1) Formy celoživotního vzdělávání jsou

a) specializační vzdělávání navazující na získanou odbornou způsobilost k výkonu povolání

zdravotnického pracovníka,

- b) certifikované kurzy,
- c) inovační kurzy,
- d) odborné stáže v akreditovaných zařízeních,
- e) účast na školicích akcích, odborných konferencích, kongresech nebo sympoziích,
- f) publikační, pedagogická a vědecko-výzkumná činnost, kromě činnosti, která je předmětem výkonu povolání na základě pracovního poměru nebo obdobného pracovního vztahu, nebo
- g) samostatné studium odborné literatury.

(2) Za celoživotní vzdělávání se pro účely tohoto zákona považuje také studium navazujících vysokoškolských studijních programů. Navazujícím vysokoškolským studijním programem se rozumí akreditovaný doktorský studijní obor, magisterský studijní obor nebo akreditovaný bakalářský studijní obor, u nichž je podmínkou předchozí absolvování akreditovaného zdravotnického studijního oboru nebo oboru střední zdravotnické školy poskytujícího odbornou způsobilost k výkonu zdravotnického povolání.

(3) Celoživotní vzdělávání podle odstavce 1 písm. a) a b) uskutečňují akreditovaná zařízení; ostatní formy celoživotního vzdělávání podle odstavce 1 mohou zabezpečovat zdravotnická zařízení nebo jiné fyzické nebo právnické osoby, včetně právnických osob v působnosti jiných resortů než ministerstva.

(4) Účast na celoživotním vzdělávání podle odstavce 1 písm. a) až e) se považuje za prohlubování kvalifikace podle zvláštního právního předpisu.⁶⁾

(5) O účasti v jednotlivých formách celoživotního vzdělávání podle odstavce 1 písm. a) až e) pořadatel provede záznam do průkazu odbornosti.

(6) Plnění povinnosti celoživotního vzdělávání se prokazuje na základě kreditního systému. Prováděcí právní předpis stanoví počet kreditů forem celoživotního vzdělávání podle odstavce 1 písm. c) až f) a podle odstavce 2. Počet kreditů získaných absolvováním specializačního vzdělávání, modulu vzdělávacího programu oboru specializačního vzdělávání nebo certifikovaného kurzu je součástí vzdělávacího programu.

(7) Získání stanoveného počtu kreditů je podmínkou

- a) pro vydání osvědčení k výkonu zdravotnického povolání bez odborného dohledu podle hlavy VI,
- b) pro přihlášení se k atestační zkoušce (§ 56 odst. 6 a § 60).

Díl 3

Specializační vzdělávání

§ 55

Specializační vzdělávání a specializovaná způsobilost

(1) Úspěšným ukončením specializačního vzdělávání atestační zkouškou získává zdravotnický pracovník specializovanou způsobilost k výkonu specializovaných činností příslušného zdravotnického povolání a psycholog a logoped [§ 43 odst. 2 písm. a) body 1 a 2] odbornou a současně specializovanou způsobilost k výkonu příslušného zdravotnického povolání.

(2) Specializační vzdělávání zdravotnických pracovníků uvedených v hlavě II dílu 1 je upraveno v § 56. Specializační vzdělávání zdravotnických pracovníků uvedených v hlavě II dílu 2 je upraveno v § 57.

(3) Specializační vzdělávání uskutečňuje akreditované zařízení podle vzdělávacího programu.

§ 56

Specializační vzdělávání zdravotnických pracovníků způsobilých k výkonu zdravotnického povolání po získání odborné způsobilosti

(1) Vzdělávací program specializačního vzdělávání se skládá z modulů. Modulem se rozumí ucelená část vzdělávacího programu s počtem kreditů stanoveným vzdělávacím programem. Za modul se považuje také certifikovaný kurz (§ 61), pokud je uveden ve vzdělávacím programu.

(2) Vzdělávací program stanoví délku přípravy, rozsah a obsah přípravy, zejména počet hodin praktického a teoretického vyučování, a výuková pracoviště, na kterých vzdělávání probíhá. Dále stanoví teoretické znalosti a praktické dovednosti vyplývající z jednotlivých modulů, popřípadě další požadavky pro získání specializované způsobilosti. Vzdělávací program obsahuje seznam doporučené studijní literatury a charakteristiku činností absolventů specializačního vzdělávání stanovenou pro jednotlivé moduly. Vzdělávací program může také stanovit vstupní požadavky.

(3) Do splněného počtu hodin stanovených vzdělávacím programem se započte nejvýše 15 % omluvené absence z hodin praktického vyučování a omluvená absence z hodin teoretického vyučování.

(4) Do specializačního vzdělávání se započtou moduly, které účastník specializačního vzdělávání absolvoval v rámci jiného specializačního vzdělávání, a certifikované kurzy, pokud jsou součástí vzdělávacího programu daného specializačního oboru.

(5) Do specializačního vzdělávání může být započtena část dříve absolvovaného studia, pokud odpovídá vzdělávacímu programu. O započtení rozhoduje na žádost účastníka specializačního vzdělávání ministerstvo.

(6) Podmínkou přihlášení se k atestační zkoušce je získání počtu kreditů stanoveného vzdělávacím programem a absolvování modulů, které jsou ve vzdělávacím programu označeny jako povinné.

(7) Ministerstvo může rozhodnout o přiznání specializované způsobilosti v oboru specializace absolventům akreditovaného doktorského nebo magisterského studijního oboru navazujícího na zdravotnický bakalářský nebo magisterský studijní obor, pokud odpovídá příslušnému vzdělávacímu programu specializačního vzdělávání vydaného ministerstvem.

§ 57

Specializační vzdělávání zdravotnických pracovníků způsobilých

k výkonu zdravotnického povolání po získání odborné a specializované způsobilosti

(1) Vzdělávací program specializačního vzdělávání stanoví počet kreditů získaných splněním studijních podmínek za 1 rok specializačního vzdělávání, celkovou délku přípravy, rozsah a obsah přípravy, zejména délku povinné praxe v oboru, a výuková pracoviště, na kterých praxe probíhá. Dále stanoví požadavky na teoretické znalosti a praktické dovednosti, absolvování vzdělávacích akcí, kurzů, seminářů, stáží a další požadavky pro získání specializované způsobilosti. Vzdělávací program obsahuje seznam doporučené studijní literatury a charakteristiku činností absolventů specializačního vzdělávání.

(2) Specializační vzdělávání se uskutečňuje formou

- a) celodenní průpravy, při které účastník specializačního vzdělávání věnuje této praktické a teoretické výuce čas v rozsahu odpovídajícím stanovené týdenní pracovní době,⁶⁾ nebo
- b) externí průpravy, která se liší od celodenní průpravy pouze tím, že doba určená na praktické zdravotnické činnosti může být zkrácena nejvýše na polovinu doby stanovené pro celodenní průpravu. Úroveň této průpravy nesmí být nižší než u celodenní průpravy. Za kvalitu a dodržení celkové délky externí průpravy, která nemůže být kratší než u celodenní průpravy, odpovídá akreditované zařízení.

(3) Do doby specializačního vzdělávání se započte i doba pracovní neschopnosti a doba rodičovské dovolené, pokud tato doba přerušení výkonu zdravotnického povolání nečinila v úhrnu více než 14 týdnů v kalendářním roce. Vojenská činná služba se započítává, byla-li vykonávána v příslušném oboru specializačního vzdělávání.

(4) Do specializačního vzdělávání může být započtena část dříve absolvovaného studia, pokud odpovídá vzdělávacímu programu. O započtení rozhoduje na žádost účastníka specializačního vzdělávání ministerstvo.

(5) Do specializačního vzdělávání může být započtena i odborná praxe, popřípadě její část, absolvovaná

- a) v jiném oboru specializace, pokud odpovídá příslušnému vzdělávacímu programu,
- b) v cizině, pokud odpovídá příslušnému vzdělávacímu programu.

O započtení rozhoduje na žádost účastníka specializačního vzdělávání ministerstvo.

(6) Specializační vzdělávání probíhá při výkonu příslušného povolání zdravotnického pracovníka.

(7) Ministerstvo může rozhodnout o přiznání specializované způsobilosti v oboru specializace absolventům akreditovaného doktorského studijního oboru navazujícího na zdravotnický magisterský studijní obor, pokud odpovídá příslušnému vzdělávacímu programu specializačního vzdělávání vydanému ministerstvem.

§ 58

Zařazení zdravotnických pracovníků do specializačního vzdělávání

(1) Žádost o zařazení do oboru specializačního vzdělávání podává uchazeč ministerstvu.

(2) Součástí žádosti jsou úředně ověřené kopie dokladů o získané odborné způsobilosti, popřípadě o získané specializované způsobilosti (§ 60) nebo zvláštní odborné způsobilosti (§ 64), a průkaz odbornosti. Cizí státní příslušníci přikládají k žádosti rozhodnutí ministerstva o uznání způsobilosti k výkonu zdravotnického povolání na území České republiky.

(3) Při splnění podmínek stanovených v odstavci 2 ministerstvo zařadí uchazeče do specializačního vzdělávání do 30 dnů po obdržení žádosti a zároveň uchazeči oznámí termín začátku vzdělávání.

§ 59

Průběh specializačního vzdělávání

(1) Akreditované zařízení odpovídá za průběh specializačního vzdělávání; pokud se na specializačním vzdělávání podílí více akreditovaných zařízení, odpovídá za plán a organizaci praktické i teoretické výuky účastníka specializačního vzdělávání akreditované zařízení určené ministerstvem v akreditaci.

(2) Akreditované zařízení přidělí každému účastníkovi specializačního vzdělávání školitele, který je zaměstnancem akreditovaného zařízení. Školitelem může být pouze zdravotnický pracovník se specializovanou způsobilostí v příslušném oboru, který je zapsán v Registru zdravotnických pracovníků způsobilých k výkonu zdravotnického povolání bez odborného dohledu (§ 72).

(3) Školitel průběžně prověřuje teoretické znalosti a praktické dovednosti účastníka vzdělávání a vypracovává plán školicích akcí, které má účastník vzdělávání v průběhu přípravy absolvovat.

(4) Účastník specializačního vzdělávání je v rámci tohoto vzdělávání povinen absolvovat odbornou praxi na pracovišti akreditovaného zařízení v rozsahu určeném příslušným vzdělávacím programem. Školitel započte dosud absolvovanou odbornou praxi, pokud splňuje požadavky stanovené vzdělávacím programem. Na průběh celé odborné praxe dohlíží školitel.

§ 60

Atestační zkouška

(1) Specializační vzdělávání se ukončuje atestační zkouškou (dále jen "atestace") před oborovou atestační komisí podle zkušebního řádu stanoveného prováděcím právním předpisem. Oborové atestační komise zřizuje ministerstvo jako svůj poradní orgán. Členy oborových atestačních komisí jmenuje a odvolává ministr zdravotnictví na návrh profesních sdružení, odborných společností a akreditovaných zařízení.

(2) Ministerstvo vydá zdravotnickým pracovníkům, kteří úspěšně vykonali atestaci, diplom o specializaci v příslušném oboru.

Díl 4

Certifikovaný kurz

§ 61

(1) Absolvováním certifikovaného kurzu se získává zvláštní odborná způsobilost pro úzce vymezené činnosti.

(2) Certifikovaný kurz provádí akreditované zařízení, kterému byla udělena akreditace k uskutečňování vzdělávacího programu certifikovaného kurzu.

(3) Vzdělávací program stanoví celkovou délku přípravy, rozsah a obsah přípravy, zejména počet hodin praktického a teoretického vyučování, a výuková pracoviště, na kterých probíhá, popřípadě další požadavky pro získání způsobilosti. Vzdělávací program obsahuje seznam doporučené studijní literatury a činnosti absolventů certifikovaného kurzu. Vzdělávací program může také stanovit vstupní požadavky.

(4) Do splněného počtu hodin stanovených vzdělávacím programem se započte nejvýše 15 % omluvené absence z hodin praktického vyučování a omluvená absence z hodin teoretického vyučování.

(5) Do vzdělávání v certifikovaném kurzu akreditované zařízení započte část dříve absolvovaného studia, pokud odpovídá vzdělávacímu programu.

§ 62

(1) Žádost o zařazení do certifikovaného kurzu podává uchazeč akreditovanému zařízení.

(2) Součástí žádosti jsou úředně ověřené kopie dokladů o získané odborné způsobilosti, popřípadě o získané specializované nebo zvláštní odborné způsobilosti, a průkaz odbornosti (§ 65). Cizí státní příslušníci přikládají k žádosti rozhodnutí ministerstva o uznání způsobilosti k výkonu zdravotnického povolání na území České republiky.

(3) Při splnění podmínek stanovených v odstavci 2 akreditované zařízení zařadí uchazeče do certifikovaného kurzu do 1 měsíce po obdržení žádosti a zároveň uchazeči oznámí termín začátku vzdělávání. Akreditované zařízení současně seznámí uchazeče s organizací certifikovaného kurzu a s požadavky na úspěšné absolvování certifikovaného kurzu.

§ 63

(1) Za průběh certifikovaného kurzu odpovídá akreditované zařízení.

(2) Účastník certifikovaného kurzu je v rámci tohoto vzdělávání povinen absolvovat odbornou praxi na pracovišti akreditovaného zařízení v rozsahu určeném příslušným vzdělávacím programem. Akreditované zařízení započte dříve absolvovanou odbornou praxi, pokud splňuje požadavky stanovené vzdělávacím programem.

§ 64

O úspěšném absolvování certifikovaného kurzu vydá akreditované zařízení certifikát, který má platnost pro Českou republiku. V certifikátu jsou uvedeny činnosti, k nimž absolvent certifikovaného kurzu získal zvláštní odbornou způsobilost.

Díl 5

Průkaz odbornosti

§ 65

(1) Průkaz odbornosti slouží k průběžnému zaznamenávání druhu a délky získaného vzdělání, vykonaných zkoušek, průběhu celoživotního vzdělávání a druhu a délky vykonávané činnosti při výkonu povolání zdravotnických pracovníků uvedených v hlavách II a III.

(2) Záznamy do průkazu odbornosti o

- a) druhu a délce vykonávaných činností provádějí zaměstnavatelé,
- b) zařazení do specializačního vzdělávání provádí ministerstvo,
- c) výsledku vykonané atestační zkoušky provádí předseda atestační komise nebo jím pověřený člen,
- d) výsledku vykonané závěrečné zkoušky akreditovaného kvalifikačního kurzu provádí ministerstvo,
- e) úspěšném absolvování certifikovaného kurzu provádí akreditované zařízení,
- f) výsledku vykonané zkoušky k vydání osvědčení k výkonu zdravotnického povolání bez odborného dohledu provádí předseda zkušební komise,
- g) účasti na dalších formách celoživotního vzdělávání provádějí jejich pořadatelé,
- h) doškolení při přerušení výkonu zdravotnického povolání provádí zaměstnavatel.

(3) Průkaz odbornosti vydává na žádost zdravotnického pracovníka ministerstvo.

HLAVA VI

OSVĚDČENÍ K VÝKONU ZDRAVOTNICKÉHO POVOLÁNÍ BEZ ODBORNÉHO DOHLEDU

Osvědčení k výkonu zdravotnického povolání bez odborného dohledu a podmínky jeho vydání

§ 66

Osvědčením k výkonu zdravotnického povolání bez odborného dohledu (dále jen "osvědčení") se získává oprávnění

- a) k výkonu povolání bez odborného dohledu (§ 4 odst. 3),
- b) k vedení praktického vyučování ve studijních oborech a v akreditovaných kvalifikačních kurzech, ve specializačním vzdělávání a v certifikovaných kurzech.

§ 67

(1) Ministerstvo vydá osvědčení zdravotnickému pracovníkovi na základě jeho písemné

žádosti, pokud splnil podmínky pro výkon povolání bez odborného dohledu stanovené tímto zákonem. To se nevztahuje na státní příslušníky členských států Evropské unie, u nichž osvědčení nahrazuje rozhodnutí ministerstva o uznání způsobilosti k výkonu zdravotnického povolání vydané podle § 81 odst. 5 nebo rozhodnutí o uznání odborné kvalifikace podle zvláštního právního předpisu.

(2) Obsahem žádosti o osvědčení jsou

- a) u zdravotnického pracovníka, který požádal o vydání osvědčení do 18 měsíců ode dne získání způsobilosti k výkonu zdravotnického povolání, doklady o
 1. získané způsobilosti k výkonu zdravotnického povolání v příslušném oboru,
 2. zdravotní způsobilosti,
 3. bezúhonnosti,
- b) u ostatních zdravotnických pracovníků, kteří požádali o vydání osvědčení po uplynutí 18 měsíců ode dne získání způsobilosti k výkonu zdravotnického povolání, doklady
 1. uvedené v písmenu a),
 2. o výkonu zdravotnického povolání v příslušném oboru minimálně 1 rok z období posledních 6 let v rozsahu minimálně poloviny stanovené týdenní pracovní doby⁶⁾ nebo minimálně 2 roky výkonu zdravotnického povolání z období posledních 6 let v rozsahu minimálně pětiny stanovené týdenní pracovní doby,⁶⁾ a dále získání 40 kreditů z celoživotního vzdělávání, nebo
 3. o složení zkoušky, kterou se ověřuje způsobilost k výkonu příslušného povolání bez odborného dohledu v souladu s nejnovějšími poznatky v oboru, pokud zdravotnický pracovník nesplnil podmínky uvedené v bodu 2 tohoto písmene.

§ 68

(1) Osvědčení se vydává na období 6 let, pokud není dále stanoveno jinak.

(2) Ministerstvo rozhodne o vydání osvědčení do 30 dnů, v případě konání zkoušky do 90 dnů, po obdržení žádosti.

(3) Zdravotnický pracovník, který získal osvědčení, může ke svému označení odbornosti připojit též označení "Registrovaný/á".

§ 69

Prodloužení platnosti osvědčení

Platnost osvědčení může být zdravotnickému pracovníkovi prodloužena, jsou-li splněny podmínky podle § 67 odst. 2 písm. b), na období dalších 6 let, pokud požádá o jeho prodloužení nejpozději 120 dnů před skončením platnosti osvědčení.

§ 70

Zamítnutí a odejmutí osvědčení

Ministerstvo rozhodne o zamítnutí nebo odejmutí osvědčení, jestliže zdravotnický pracovník nespĺňuje nebo přestal splňovat podmínky pro jeho vydání.

§ 71

Zkouška a zkušební komise

(1) Zkouška, kterou se ověřuje způsobilost k výkonu příslušného povolání bez odborného dohledu v souladu s nejnovějšími poznatky v oboru, se koná před zkušební komisí na základě žádosti a podle zkušebního řádu stanoveného prováděcím právním předpisem.

(2) Zkušební komisi zřizuje ministr zdravotnictví jako svůj poradní orgán.

(3) Zkušební komise se skládá ze stálých a dalších členů.

(4) Stálými členy zkušební komise jsou nejméně

- a) 2 zástupci ministerstva,
- b) 2 zástupci akreditovaných zařízení,
- c) 2 zástupci organizace zaměstnavatelů,
- d) 1 zástupce každého zdravotnického povolání, kterého se zkouška týká, uvedeného v hlavě II dílech 1 a 2, a to na návrh profesního sdružení, které sdružuje nejvíce fyzických osob¹⁰⁾ vykonávajících takové zdravotnické povolání.

(5) Dalšími členy jsou odborníci příslušného specializačního oboru, kterého se zkouška týká, a to minimálně 1 zástupce na návrh příslušného profesního sdružení.

(6) Člen zkušební komise musí být držitelem osvědčení. Při odejmutí nebo neprodloužení platnosti osvědčení jeho členství ve zkušební komisí zaniká.

(7) Funkční období stálého člena zkušební komise je pětileté. Funkci stálého člena zkušební komise je možné vykonávat nejdéle ve 2 po sobě následujících obdobích. Před uplynutím funkčního období může být ministrem zdravotnictví stálý člen zkušební komise odvolán z funkce jen pro ztrátu bezúhonnosti, pro dlouhodobou neúčast na práci zkušební komise, přestane-li být zaměstnancem nebo členem instituce, na jejíž návrh byl jmenován, nebo na vlastní žádost.

(8) Člen zkušební komise se nemůže účastnit jednání o zdravotnickém pracovníkovi, pokud vznikne podezření z jeho podjatosti.

(9) Ministerstvo je povinno umožnit žadateli vykonat zkoušku nejdéle do 90 dnů ode dne podání žádosti.

(10) Ministerstvo vydá zdravotnickým pracovníkům, kteří složili zkoušku, doklad o složení zkoušky.

§ 72

Registr zdravotnických pracovníků způsobilých k výkonu zdravotnického povolání bez odborného dohledu

(1) Registr zdravotnických pracovníků způsobilých k výkonu zdravotnického povolání bez odborného dohledu (dále jen "registr") je součástí Národního zdravotnického informačního systému.³⁾

(2) Na vedení registru a na zpracování osobních údajů z registru se vztahují zvláštní právní předpisy.¹³⁾

(3) Registr je veřejně přístupný, s výjimkou údajů o rodném čísle a trvalém pobytu.

(4) Registr obsahuje o osobách, kterým bylo uděleno osvědčení, tyto údaje:

- a) číslo, pod kterým bylo vydáno osvědčení,
- b) jméno a příjmení,¹⁴⁾
- c) datum narození,
- d) rodné číslo, pokud je přiděleno,
- e) adresu trvalého pobytu, a není-li trvalý pobyt na území České republiky, adresu určenou pro doručování,
- f) adresu zaměstnavatele a pracovní zařazení nebo adresu nestátního zdravotnického zařízení, v němž je povolání vykonáváno,
- g) údaje o dosaženém vzdělání, včetně celoživotního, rok jeho absolvování a země, ve které bylo absolvováno.

(5) Ministerstvo sděluje do Národního zdravotnického informačního systému údaje o zdravotnických pracovnících, kterým vydalo

- a) osvědčení,
- b) rozhodnutí o uznání způsobilosti k výkonu zdravotnického povolání podle hlav VII a VIII, pokud je v něm uvedeno, že fyzická osoba je způsobilá k výkonu povolání bez odborného dohledu.

(6) Zdravotnický pracovník uvedený v registru je povinen neprodleně oznámit do Národního zdravotnického informačního systému změny údajů uvedených v odstavci 4 nebo skončení platnosti osvědčení.

HLAVA VII

ZPŮSOBILOST K VÝKONU ZDRAVOTNICKÉHO POVOLÁNÍ PRO STÁTNÍ PŘÍSLUŠNÍKY ČLENSKÝCH STÁTŮ EVROPSKÉ UNIE, KTERÍ ZÍSKALI ZPŮSOBILOST K VÝKONU TĚCHTO ZDRAVOTNICKÝCH POVOLÁNÍ V JINÉM ČLENSKÉM STÁTĚ NEŽ V ČESKÉ REPUBLICE

Základní ustanovení

§ 73

(1) Na uznávání způsobilosti k výkonu zdravotnického povolání všeobecné sestry a porodní asistentky se vztahují ustanovení § 74 až 84.

(2) Uznávání způsobilosti k výkonu jiného zdravotnického povolání podle tohoto zákona než uvedeného v odstavci 1 se řídí zvláštním právním předpisem o uznávání odborné kvalifikace.

§ 74

(1) Zdravotnické povolání mohou v České republice vykonávat státní příslušníci členských států Evropské unie (dále jen "členský stát") jako usazené osoby nebo jako hostující osoby.

(2) Usazenou osobou se pro účely tohoto zákona rozumí státní příslušník členského státu, který vykonává na území České republiky soustavně zdravotnické povolání nebo na tomto území za tímto účelem založí podnik nebo organizační složku. Způsobilost k výkonu zdravotnického povolání usazené osoby posuzuje a uznává na základě žádosti uznávací orgán.

(3) Hostující osobou se pro účely tohoto zákona rozumí státní příslušník členského státu, který je usazen na území jiného členského státu než České republiky a na území České republiky vykonává zdravotnické povolání dočasně nebo příležitostně.

(4) Pro účely tohoto zákona se osobou usazenou a hostující rozumí rovněž osoba vykonávající odborné činnosti v pracovním poměru nebo obdobném pracovním vztahu.

(5) Členským státem původu se rozumí členský stát, ve kterém žadatel získal odbornou způsobilost pro výkon předmětné činnosti, nebo členský stát, ve kterém uchazeč předmětnou činnost vykonává nebo vykonával. Pro účely posuzování jiné způsobilosti se členským státem původu rozumí členský stát, v němž předmětnou činnost uchazeč naposledy vykonával nebo jehož je uchazeč státním příslušníkem.

§ 75

Uznávací orgán a jeho působnost

(1) Uznávacím orgánem pro posuzování a uznávání způsobilosti k výkonu zdravotnického povolání všeobecné sestry a porodní asistentky je ministerstvo.

(2) Ministerstvo informuje osobu, která žádá o uznání způsobilosti, o věcech týkajících se uznávání způsobilosti k výkonu zdravotnického povolání a o souvisejících právních předpisech a o možnostech prohlubování znalostí českého jazyka.

§ 76

Způsobilost k výkonu zdravotnického povolání hostující osoby

(1) Osoba, která hodlá vykonávat zdravotnické povolání jako hostující osoba, prokazuje způsobilost k výkonu zdravotnického povolání na základě oznámení o výkonu zdravotnického povolání na území České republiky; k oznámení hostující osoba přiloží potvrzení osvědčující, že osoba vykonává zdravotnické povolání ve státě svého usazení v souladu s jeho právními předpisy, a potvrzení osvědčující, že hostující osoba je držitelem dokladu o formální kvalifikaci pro výkon zdravotnického povolání. Tyto doklady nesmí být při předložení starší než 1 rok.

(2) V případě, že by oznámení o výkonu zdravotnického povolání na území České republiky vedlo v naléhavých případech k opožděnému poskytnutí služby, může být oznámení o výkonu zdravotnického povolání na území České republiky učiněno v co nejkratší době po poskytnutí služby. Hostující osoba v oznámení o výkonu zdravotnického povolání uvede odbornou činnost, kterou hodlá na území České republiky vykonávat, a adresu pro doručování na území České republiky nebo na území členského státu usazení, pokud se nebude zdržovat na území České republiky. Ministerstvo musí informovat členský stát, v němž je hostující osoba usazena, dozví-li se o postihu, který byl této osobě uložen.

Uznávání způsobilosti k výkonu zdravotnického povolání usazené osoby

§ 77

Způsobilost k výkonu zdravotnického povolání všeobecné sestry a porodní asistentky má ten, kdo je

- a) odborně způsobilý,
- b) zdravotně způsobilý,
- c) bezúhonný.

§ 78

(1) Odborně způsobilý je v České republice státní příslušník členského státu, který získal formální kvalifikaci v některém členském státě. Formální kvalifikací se rozumí znalosti a dovednosti potvrzené diplomy, osvědčeními a jinými doklady získanými v rámci vzdělávání při přípravě na příslušné povolání, na základě kterých je státní příslušník členského státu považován v členském státě původu za odborně způsobilého. Tyto diplomy, osvědčení a jiné doklady se považují za rovnocenné dokladům o formální kvalifikaci vydaným v České republice. Ministerstvo vyhlásí sdělením ve Sbírce zákonů v souladu s právem Evropských společenství seznam diplomů, osvědčení a jiných dokladů o formální kvalifikaci (dále jen "seznam") udělovaných na území členských států, seznam institucí a orgánů, které je vydávají, jakož i doklady osvědčující nabytá práva. Nabytým právem se rozumí v souladu s právem Evropských společenství právo výkonu příslušného povolání v členském státě na základě formální kvalifikace nabyté v členském státě původu, i když uvedená formální kvalifikace nespĺňuje náležitosti obsahu nebo délky stanovené právními předpisy Evropského společenství.¹⁵⁾

(2) Ministerstvo uzná jako dostatečný důkaz formální kvalifikace rovněž diplomy, osvědčení a jiné doklady o formální kvalifikaci i v případě, že neodpovídají názvům uvedeným v seznamu, pokud jsou opatřené osvědčením vydaným příslušným orgánem nebo subjektem členského státu. Toto osvědčení musí potvrzovat, že dotyčné diplomy, osvědčení a jiné doklady o dosažené kvalifikaci byly vydány po ukončení vzdělání a odborné přípravy, které jsou v souladu s právem Evropských společenství^{15),16)} a jsou státy, které toto osvědčení vydaly, považovány za rovnocenné těm, jejichž názvy jsou uvedeny v seznamu.

(3) Diplomy, osvědčení a jiné doklady o formální kvalifikaci, jakož i absolvované školení a odborná praxe získané mimo členské státy ministerstvo přezkoumá; při jejich uznávání přihlédne ke skutečnosti, zda byly již uznány v jiném členském státě.

§ 79

Zdravotně způsobilý je ten, kdo předloží doklad o zdravotní způsobilosti požadovaný v členském státě původu. Doklad o zdravotní způsobilosti vydaný členským státem původu nesmí být při předložení starší 3 měsíců. Nepožaduje-li členský stát původu doklad o zdravotní způsobilosti pro přístup k dotyčné činnosti nebo pro její výkon, dokládá se zdravotní způsobilost na základě potvrzení osvědčujícího splnění požadavků tohoto zákona a prováděcího právního předpisu.

§ 80

(1) Dokladem o bezúhonnosti je

- a) osvědčení vydané příslušným orgánem členského státu původu, které dokládá, že požadavky tohoto členského státu na bezúhonnost a dobrou pověst pro zahájení výkonu předmětné činnosti byly splněny, nebo
- b) výpis ze zákonem stanovených rejstříků, nebo není-li k dispozici, rovnocenný doklad, vydaný příslušným orgánem členského státu původu, pokud tento členský stát nepožaduje doklad o bezúhonnosti nebo dobré pověsti u osob, které hodlají zahájit odbornou činnost.

Doklad o bezúhonnosti nesmí být při předložení starší 3 měsíců.

(2) Vyjdou-li najevo závažné skutečnosti, ke kterým došlo mimo území České republiky před zahájením činnosti usazené osoby v České republice a které mohou ovlivnit přístup k výkonu zdravotnického povolání této osoby, může o tom ministerstvo uvědomit členský stát původu. V takovém případě ministerstvo řízení o uznání způsobilosti k výkonu zdravotnického povolání přeruší a vyčká odpovědi dotázaného členského státu.

(3) V řízení se pokračuje ode dne přijetí odpovědi od dotázaného členského státu. V případě, že dotázaný členský stát do 3 měsíců od odeslání žádosti neinformuje ministerstvo o přijatém opatření ve vztahu k osvědčení nebo dokladům, pozastavená lhůta pokračuje prvním dnem následujícím po uplynutí této tříměsíční lhůty.

§ 81

(1) Doklady podle § 78 až 80 mohou být předloženy i v kopii; musí být přeloženy do českého jazyka, s výjimkou dokladů vyhlášených sdělením ve Sbírce zákonů (§ 78 odst. 1). V případě pochybností je uznávací orgán oprávněn požadovat přeložení těchto dokladů do českého jazyka tlumočnickem zapsaným do seznamu znaleců a tlumočnicků.¹⁷⁾

(2) Pokud má ministerstvo odůvodněné pochybnosti o pravosti dokladů předložených usazenou osobou, požádá příslušný orgán členského státu, ve kterém byly doklady vydány, o potvrzení jejich pravosti. Ministerstvo dále může požadovat potvrzení skutečnosti, že usazená osoba splňuje požadavky na vzdělání stanovené prováděcím právním předpisem.

(3) Ministerstvo je povinno zajistit, aby získané informace byly použity pouze k účelům, pro které byly získány.

(4) Řízení o uznávání způsobilosti k výkonu zdravotnického povolání musí být skončeno nejpozději do 3 měsíců po předložení veškerých dokladů.

(5) O uznání způsobilosti k výkonu zdravotnického povolání vydá ministerstvo rozhodnutí. Je-li osoba, které se rozhodnutí vydává, způsobilá k výkonu zdravotnického povolání bez odborného dohledu, obsahuje rozhodnutí i tuto skutečnost.

§ 82

Ověření znalosti českého jazyka

Znalost českého jazyka se vyžaduje pouze v rozsahu nezbytně nutném k výkonu zdravotnického povolání. Schopnost vyjadřovat se v českém jazyce ověřuje ministerstvo.

Použití právních předpisů České republiky

§ 83

Činnost usazených osob nebo hostujících osob se řídí právními předpisy České republiky.

§ 84

Ustanovení § 73 až 83 se použijí pro státní příslušníky států Evropského hospodářského prostoru obdobně. Za státního příslušníka smluvního státu Evropského hospodářského prostoru se považuje státní příslušník podle Dohody o Evropském hospodářském prostoru¹⁸⁾ a Dohody mezi Evropským společenstvím a jeho členskými státy a Švýcarskou konfederací o volném pohybu osob.¹⁹⁾

HLAVA VIII

ZPŮSOBILOST K VÝKONU ZDRAVOTNICKÉHO POVOLÁNÍ A ČINNOSTÍ SOUVISEJÍCÍCH S POSKYTOVÁNÍM ZDRAVOTNÍ PÉČE PRO STÁTNÍ PŘÍSLUŠNÍKY MIMO ČLENSKÉ STÁTY A PRO ABSOLVENTY AKREDITOVANÝCH ZDRAVOTNICKÝCH MAGISTERSKÝCH A BAKALÁŘSKÝCH STUDIJNÍCH PROGRAMŮ V ČESKÉ REPUBLICE V JINÉM JAZYCE NEŽ ČESKÉM

§ 85

(1) Zdravotničtí pracovníci a jiní odborní pracovníci, kteří získali odbornou nebo specializovanou způsobilost v oblasti poskytování zdravotní péče v cizině mimo členské státy, jsou odborně způsobilí vykonávat zdravotnické povolání na území České republiky na základě úspěšného složení aprobační zkoušky, po prokázání zdravotní způsobilosti a bezúhonnosti a po ověření schopnosti odborně se vyjadřovat v českém jazyce; schopnost odborně se vyjadřovat v českém jazyce v rozsahu nutném pro jejich činnost se ověřuje v průběhu výkonu aprobační zkoušky.

(2) Uchazeči o aprobační zkoušku musí předložit ministerstvu osvědčení o uznání vysokoškolského vzdělání podle zvláštního právního předpisu²⁾ nebo nostrifikaci vysvědčení vydaného zahraniční školou podle zvláštních právních předpisů²⁰⁾ (dále jen "nostrifikace"). Srovnání získané odborné způsobilosti u povolání, která na území České republiky vykonávají absolventi akreditovaných kvalifikačních kurzů, provádí ministerstvo.

(3) Aprobační zkouška se koná před zkušební komisí, kterou zřizuje ministr zdravotnictví jako svůj poradní orgán. Členy zkušební komise jmenuje a odvolává ministr zdravotnictví. Na základě

úspěšně vykonané aprobační zkoušky vydá ministerstvo rozhodnutí o uznání způsobilosti k výkonu zdravotnického povolání na území České republiky, a to nejdéle do 180 dnů ode dne podání žádosti o vykonání aprobační zkoušky.

(4) Pokud osobám uvedeným v odstavci 1 uzná jejich odbornou způsobilost nebo specializovanou způsobilost kterýkoli z členských států a tyto osoby doloží odbornou praxi v příslušném oboru v kterémkoli členském státě, musí vzít ministerstvo tyto okolnosti při rozhodování v úvahu. V těchto případech se vykonání aprobační zkoušky nevyžaduje a postupuje se u všeobecných sester a porodních asistentek podle hlavy VII, a u ostatních zdravotnických pracovníků upravených tímto zákonem podle zvláštního právního předpisu.²¹⁾ U osob podle věty první musí ministerstvo vydat rozhodnutí o žádosti do 90 dnů ode dne podání žádosti.

(5) Ustanovení hlavy VII se použijí přiměřeně pro osoby uvedené v odstavci 1, které získaly odbornou způsobilost nebo specializovanou způsobilost v členském státě.

§ 86

(1) Absolventi akreditovaných zdravotnických studijních programů uskutečňovaných vysokými školami v České republice s jiným vyučovacím jazykem než českým jsou odborně způsobilí k výkonu zdravotnického povolání na území České republiky po ověření schopnosti odborně se vyjadřovat v českém jazyce. Schopnost vyjadřovat se v českém jazyce se vyžaduje v rozsahu nezbytném k výkonu zdravotnického povolání. Na základě ověření schopnosti vyjadřovat se v českém jazyce vydá ministerstvo rozhodnutí o uznání způsobilosti k výkonu zdravotnického povolání na území České republiky do 90 dnů ode dne podání žádosti.

(2) Ověření schopnosti vyjadřovat se v českém jazyce se nevyžaduje u studentů, kteří jsou státními občany České republiky a kteří získali předcházející vzdělání v českém jazyce.

§ 87

Zdravotničtí pracovníci, kteří získali odbornou nebo specializovanou způsobilost na území Slovenské republiky absolvováním studijních programů nebo jiných forem vzdělávání, jsou odborně způsobilí k výkonu zdravotnického povolání na území České republiky. Pokud byl vyučovacím jazykem jiný jazyk než slovenský nebo český, vztahuje se na tyto zdravotnické pracovníky § 86.

§ 88

Do dne počátku platnosti smlouvy o přistoupení České republiky k Evropské unii platí pro státní příslušníky členských států ustanovení § 85 odst. 1 až 3.

§ 89

Ministerstvo může vydat rozhodnutí o povolení k výkonu zdravotnického povolání na území České republiky na dobu určitou s vymezením činností, které lze v rámci tohoto povolení vykonávat, cizím státním příslušníkům nebo státním příslušníkům České republiky, kteří získali odbornou nebo specializovanou způsobilost v cizině a jsou do České republiky zváni

- a) k předávání odborných a praktických zkušeností,
- b) z důvodu provedení jednorázových lékařských výkonů v rámci vyžádaného konzilia, nebo

- c) nabývat odborné a praktické zkušenosti a dovednosti formou stáží a výměnných praxí, pokud jsou držiteli nostrifikace vzdělání a prokáží schopnost odborně se vyjadřovat a komunikovat v českém jazyce v rozsahu požadavků nutných pro výkon jejich zdravotnického povolání, kterou ověřuje ministerstvo. Absolvovaná stáž nebo praxe započatá bez předchozího složení aprobační zkoušky však po jejím ukončení neopravňuje k výkonu zdravotnického povolání na území České republiky.

HLAVA IX

ZMOCŇOVACÍ USTANOVENÍ

§ 90

(1) Obory specializačního vzdělávání a označení odbornosti zdravotnických pracovníků se specializovanou způsobilostí stanoví vláda nařízením.

(2) Ministerstvo stanoví vyhláškou

- a) podrobnosti o konání atestační zkoušky, zkoušky k vydání osvědčení k výkonu zdravotnického povolání bez odborného dohledu a závěrečné zkoušky akreditovaných kvalifikačních kurzů a zkušební řád,
- b) složení a činnost zkušební komise pro aprobační zkoušky a zkušební řád pro aprobační zkoušky,
- c) kreditní systém pro vydání osvědčení k výkonu zdravotnického povolání bez přímého vedení nebo odborného dohledu zdravotnických pracovníků,
- d) v dohodě s Ministerstvem školství, mládeže a tělovýchovy minimální požadavky na studijní programy k získání odborné způsobilosti k výkonu zdravotnického povolání,
- e) seznam nemocí, stavů nebo vad, které vylučují nebo omezují zdravotní způsobilost k výkonu povolání zdravotnického pracovníka a jiného odborného pracovníka, druhy, četnost a obsah lékařských prohlídek, včetně rozsahu odborných vyšetření, a náležitosti lékařského posudku,
- f) popis činnosti zdravotnických pracovníků a jiných odborných pracovníků.

(3) Ministerstvo může stanovit vyhláškou podrobnosti akreditačního řízení.

HLAVA X

SPOLEČNÁ A PŘECHODNÁ USTANOVENÍ

§ 91

Společná ustanovení

(1) Účast členů na jednáních komisí zřizovaných ministerstvem je jiným úkonem v obecném zájmu,⁶⁾ při němž náleží členům komise náhrada mzdy. Členům komise, kteří nejsou v pracovním poměru nebo obdobném pracovním vztahu, jsou však výdělečně činní, přísluší náhrada ušlého výdělku za dobu výkonu funkce člena komise v jimi prokázané výši, nejvýše však ve výši průměrné

mzdy v národním hospodářství vyhlášené a zveřejněné Ministerstvem práce a sociálních věcí ve Sbírce zákonů pro účely zaměstnanosti.¹²⁾

(2) Tento zákon se vztahuje i na zdravotnické pracovníky a jiné odborné pracovníky, kteří vykonávají zdravotnické povolání nebo činnosti související s poskytováním zdravotní péče v působnosti jiných resortů než ministerstva, s tím, že zvláštní právní předpis může stanovit další podmínky výkonu zdravotnického povolání.

(3) Ženy, které získaly způsobilost zdravotnického pracovníka nebo jiného odborného pracovníka v oboru s profesním označením v mužském rodě, mohou používat profesní označení přechýlené.

(4) Názvy akreditovaných zdravotnických magisterských a bakalářských studijních oborů v rámci příslušného studijního programu, které uskutečňují vysoké školy, způsobilost k výkonu zdravotnického povolání, která se jejich absolvováním získává, dobu platnosti akreditace a vysoké školy, které studijní obory uskutečňují, zveřejní vždy k 31. prosinci ministerstvo ve Věstníku Ministerstva zdravotnictví.

§ 92

Vedoucí funkci při vedení nelékařských zdravotnických povolání ve zdravotnickém zařízení může vykonávat pouze zdravotnický pracovník, který získal osvědčení podle tohoto zákona a má

- a) vysokoškolské nebo vyšší odborné vzdělání se zaměřením odpovídajícím příslušné vedoucí funkci a 5 let výkonu zdravotnického povolání, z toho alespoň 2 roky v úseku činnosti, v němž má být vedoucí funkce vykonávána, nebo
- b) specializovanou způsobilost v oboru specializace odpovídající příslušné vedoucí funkci a 5 let výkonu zdravotnického povolání, z toho alespoň 2 roky v úseku činnosti, v němž má být vedoucí funkce vykonávána.

§ 93

Při rozhodování podle tohoto zákona se postupuje podle správního řádu,²²⁾ s výjimkou lhůt stanovených v § 49 odst. 7, § 68 odst. 2, § 81 odst. 4 a § 85 odst. 3 a 4.

§ 94

(1) Ministerstvo vydá na základě žádosti zdravotnického pracovníka potvrzení osvědčující výkon zdravotnického povolání žadatele na území České republiky v souladu s právními předpisy a potvrzení osvědčující, že žadatel je držitelem dokladu o odborné, popřípadě specializované způsobilosti pro výkon zdravotnického povolání. Tato potvrzení mají platnost 1 rok ode dne vydání.

(2) Ministerstvo vydá na základě žádosti zdravotnického pracovníka, který hodlá vykonávat své povolání v cizině a získal v České republice odbornou, popřípadě specializovanou způsobilost podle dosavadních právních předpisů, potvrzení osvědčující, že dosažená odborná, popřípadě specializovaná způsobilost je považována za rovnocennou odborné, popřípadě specializované způsobilosti podle tohoto zákona. Ministerstvo též vydá zdravotnickým pracovníkům uvedeným ve větě první potvrzení osvědčující délku odborné praxe nebo výkonu zdravotnického povolání.

(3) Ministerstvo vydá na základě žádosti zdravotnického pracovníka potvrzení osvědčující, že

zdravotnický pracovník splňuje podmínku zdravotní způsobilosti nebo bezúhonnosti podle tohoto zákona. Potvrzení má platnost 6 měsíců od data vydání.

§ 95

Ministerstvo informuje členský stát, v němž zdravotnický pracovník vykonává nebo hodlá vykonávat odbornou činnost, o trestním nebo správním postihu této osoby v České republice, pokud souvisí s výkonem zdravotnického povolání.

Přechodná ustanovení

§ 96

(1) Pokud zdravotnický pracovník získal odbornou způsobilost nebo specializovanou způsobilost k výkonu zdravotnického povolání podle dřívějších právních předpisů způsobem neodpovídajícím tomuto zákonu, přizná mu ministerstvo způsobilost k výkonu zdravotnického povolání podle tohoto zákona na základě jeho písemné žádosti.

(2) Pomaturitní specializační studium a speciální průprava, které zdravotničtí pracovníci nebo jiní odborní pracovníci absolvovali podle dosavadních právních předpisů, se považují za specializační vzdělávání. Do 2 let od nabytí účinnosti tohoto zákona probíhá specializační vzdělávání podle dosavadních právních předpisů. Fyzické osoby zařazené do specializačního pomaturitního studia nebo speciální průpravy podle dosavadních právních předpisů ji dokončí podle těchto předpisů.

(3) Specializovanou způsobilost v oboru studia mají též absolventi studia na vyšších a středních zdravotnických školách v oboru diplomovaná dětská sestra, diplomovaná sestra pro intenzivní péči, diplomovaná sestra pro psychiatrii, sestra pro psychiatrii nebo sestra pro intenzivní péči, pokud bylo studium prvního ročníku zahájeno nejpozději ve školním roce 2003/2004; je-li studium kratší než 3 roky, je podmínkou získání specializované způsobilosti předchozí absolvování střední zdravotnické školy v oboru zdravotní sestra nebo dětská sestra nebo všeobecná sestra.

(4) Jiní odborní pracovníci, kteří složili specializační zkoušku (atestaci) do konce roku 2009 podle dosavadních právních předpisů, jsou považováni za zdravotnické pracovníky se specializovanou způsobilostí k výkonu povolání bez odborného dohledu v příslušném oboru činnosti. Jiní odborní pracovníci, s výjimkou absolventů psychologie [§ 43 odst. 2 písm. a) bod 1], kteří ke dni nabytí účinnosti tohoto zákona vykonávali povolání jiného odborného pracovníka nejméně 20 let, jsou považováni za zdravotnické pracovníky s odbornou způsobilostí k výkonu povolání bez odborného dohledu.

(5) Kurzy poskytující způsobilost k výkonu povolání nižších zdravotnických pracovníků na základě souhlasného stanoviska ministerstva podle dosavadních právních předpisů poskytují způsobilost k výkonu zdravotnického povolání do doby skončení pověření ministerstvem, nejdéle však do 2 let ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona.

(6) Do 2 let ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona není osvědčení podmínkou pro výkon povolání bez odborného dohledu.

(7) Fyzickým osobám, které požádají o vydání osvědčení do 2 let ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona a které prokáží odbornou způsobilost k výkonu povolání zdravotnického pracovníka, bezúhonnost a zdravotní způsobilost, bude vydáno osvědčení na období

a) 6 let, pokud prokáží minimálně 3 roky výkonu zdravotnického povolání z období posledních 6

let v rozsahu minimálně poloviny stanovené týdenní pracovní doby⁶⁾ a účast na celoživotním vzdělávání,

- b) 5 let, pokud prokáží minimálně 1 rok výkonu zdravotnického povolání z období posledních 6 let v rozsahu minimálně poloviny stanovené týdenní pracovní doby⁶⁾ nebo 2 let výkonu zdravotnického povolání z období posledních 6 let v rozsahu minimálně pětiny stanovené týdenní pracovní doby,⁶⁾
- c) 4 let v ostatních případech.

(8) Vzdělávací zařízení zabezpečující pomaturitní specializační studium nebo speciální průpravu podle dosavadních právních předpisů se do rozhodnutí ministerstva považují za akreditovaná zařízení podle tohoto zákona, nejdéle však 2 roky od nabytí účinnosti tohoto zákona.

(9) Index odbornosti, do kterého se zaznamenávaly zdravotnickým pracovníkům údaje o průběhu celoživotního vzdělávání a průběhu výkonu zdravotnického povolání, může být používán i nadále jako průkaz odbornosti. O vydání nového průkazu odbornosti podle tohoto zákona mohou zdravotničtí pracovníci požádat ministerstvo, pokud v dosavadním indexu není místo pro další záznamy.

§ 97

(1) Vysoké školy jsou povinny předložit Ministerstvu školství, mládeže a tělovýchovy žádost o akreditaci bakalářských a magisterských studijních programů pro přípravu všeobecných sester a bakalářských studijních programů pro přípravu porodních asistentek do 31. prosince 2003. Obsah a rozsah nových studijních programů musí odpovídat minimálním požadavkům stanoveným zvláštním právním předpisem a být v souladu s právem Evropských společenství.¹⁶⁾ Dnem udělení akreditace, nejpozději však ke dni 1. září 2004, pozbývá platnosti akreditace udělená dosavadním bakalářským studijním programům, nahrazeným novými bakalářskými studijními programy pro přípravu všeobecných sester a bakalářskými studijními programy pro přípravu porodních asistentek.

(2) Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy a ministerstvo posoudí stávající učební dokumenty studijních oborů středních zdravotnických škol a vyšších zdravotnických škol z hlediska jejich souladu s tímto zákonem a prováděcím právním předpisem, a to nejpozději do 1 roku ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona. Zjistí-li Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy nebo ministerstvo, že stávající učební dokumenty neodpovídají požadavkům stanoveným tímto zákonem nebo prováděcím právním předpisem, vydá Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy v dohodě s ministerstvem nové učební dokumenty nejpozději do 2 let ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona. Podle nových učebních dokumentů, ke kterým ministerstvo vydalo souhlasné stanovisko, postupují školy od 1. září, které následuje po jejich vydání, a to s účinností od prvního ročníku.

(3) Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy v dohodě s ministerstvem vydá nové učební dokumenty studijního oboru diplomovaná všeobecná sestra na vyšších zdravotnických školách, které budou v souladu s tímto zákonem a prováděcím právním předpisem, a to nejpozději do 6 měsíců ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona. Podle nových učebních dokumentů, ke kterým vydalo ministerstvo souhlasné stanovisko, postupují vyšší zdravotnické školy od 1. září 2004, a to s účinností od prvního ročníku. Dnem 1. září 2004 pozbývají platnosti stávající učební dokumenty studijních oborů diplomovaná všeobecná sestra, diplomovaná porodní asistentka, diplomovaná dětská sestra, diplomovaná sestra pro psychiatrii, diplomovaná sestra pro intenzivní péči a všeobecná sestra, a to s účinností od prvního ročníku.

ČÁST DRUHÁ

Změna zákona o správních poplatcích

§ 98

Zákon č. 368/1992 Sb., o správních poplatcích, ve znění zákona č. 10/1993 Sb., zákona č. 72/1994 Sb., zákona č. 85/1994 Sb., zákona č. 273/1994 Sb., zákona č. 36/1995 Sb., zákona č. 118/1995 Sb., zákona č. 160/1995 Sb., zákona č. 301/1995 Sb., zákona č. 151/1997 Sb., zákona č. 305/1997 Sb., zákona č. 149/1998 Sb., zákona č. 157/1998 Sb., zákona č. 167/1998 Sb., zákona č. 63/1999 Sb., zákona č. 166/1999 Sb., zákona č. 167/1999 Sb., zákona č. 223/1999 Sb., zákona č. 326/1999 Sb., zákona č. 352/1999 Sb., zákona č. 357/1999 Sb., zákona č. 360/1999 Sb., zákona č. 363/1999 Sb., zákona č. 46/2000 Sb., zákona č. 62/2000 Sb., zákona č. 117/2000 Sb., zákona č. 133/2000 Sb., zákona č. 151/2000 Sb., zákona č. 153/2000 Sb., zákona č. 154/2000 Sb., zákona č. 156/2000 Sb., zákona č. 158/2000 Sb., zákona č. 227/2000 Sb., zákona č. 241/2000 Sb., zákona č. 242/2000 Sb., zákona č. 307/2000 Sb., zákona č. 365/2000 Sb., zákona č. 140/2001 Sb., zákona č. 231/2001 Sb., zákona č. 76/2002 Sb., zákona č. 107/2002 Sb., zákona č. 120/2002 Sb., zákona č. 146/2002 Sb., zákona č. 149/2002 Sb., zákona č. 173/2002 Sb., zákona č. 308/2002 Sb., zákona č. 320/2002 Sb., zákona č. 129/2003 Sb., zákona č. 131/2003 Sb., zákona č. 148/2003 Sb., zákona č. 149/2003 Sb., zákona č. 219/2003 Sb., zákona č. 274/2003 Sb., zákona č. 276/2003 Sb., zákona č. 354/2003 Sb., zákona č. 356/2003 Sb. a zákona č. 360/2003 Sb., se mění takto:

1. V Sazebníku správních poplatků v položce 22 se doplňují písmena s), t) a u), která znějí:

- "s) za vydání osvědčení k výkonu zdravotnického povolání bez odborného dohledu Kč 500,-
- t) vydání rozhodnutí o uznání způsobilosti k výkonu zdravotnického povolání na území České republiky Kč 1 000,-
- u) vydání rozhodnutí v akreditačním řízení na návrh žadatele Kč 1 000,-".

2. V Sazebníku správních poplatků se na konci poznámky k položce 22 doplňují body 11 až 13, které znějí:

- "11. Poplatek podle písmene s) této položky se vybere za vydání osvědčení k výkonu zdravotnického povolání bez odborného dohledu podle § 67 zákona č. 96/2004 Sb., o podmínkách získávání a uznávání způsobilosti k výkonu nelékařských zdravotnických povolání a k výkonu činností souvisejících s poskytováním zdravotní péče a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o nelékařských zdravotnických povoláních).
- 12. Poplatek podle písmene t) této položky se vybere za vydání rozhodnutí o uznání způsobilosti k výkonu zdravotnického povolání na území České republiky podle zákona č. 96/2004 Sb., o podmínkách získávání a uznávání způsobilosti k výkonu nelékařských zdravotnických povolání a k výkonu činností souvisejících s poskytováním zdravotní péče a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o nelékařských zdravotnických povoláních).
- 13. Poplatek podle písmene u) této položky se vybere za vydání rozhodnutí v akreditačním řízení na návrh žadatele podle § 46 a 49 zákona č. 96/2004 Sb., o podmínkách získávání a uznávání způsobilosti k výkonu nelékařských zdravotnických povolání a k výkonu činností souvisejících s poskytováním zdravotní péče a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o nelékařských zdravotnických povoláních)."

ČÁST TŘETÍ

Změna zákona o vysokých školách

§ 99

Zákon č. 111/1998 Sb., o vysokých školách a o změně a doplnění dalších zákonů (zákon o vysokých školách), ve znění zákona č. 210/2000 Sb., zákona č. 147/2001 Sb. a zákona č. 362/2003 Sb., se mění takto:

V § 87 se na konci tečka nahrazuje čárkou a doplňuje se písmeno s), které zní:

- "s) informuje Ministerstvo zdravotnictví o vydání rozhodnutí o udělení akreditace studijnímu programu zdravotnického zaměření, ke kterému bylo vydáno stanovisko podle § 79 odst. 1 písm. e); akreditovaný studijní program zašle Ministerstvu zdravotnictví zároveň se zaslanou informací."

ČÁST ČTVRTÁ

Změna zákona o zdravotní péči v nestátních zdravotnických zařízeních

§ 100

Zákon č. 160/1992 Sb., o zdravotní péči v nestátních zdravotnických zařízeních, ve znění zákona č. 161/1993 Sb., zákona č. 258/2000 Sb., zákona č. 285/2002 Sb. a zákona č. 320/2002 Sb., se mění takto:

1. V § 10 odst. 3 písmeno d) včetně poznámky pod čarou č. 9b) zní:

- "d) osvědčení k výkonu zdravotnického povolání bez odborného dohledu vydané Ministerstvem zdravotnictví České republiky podle zvláštního právního předpisu.^{9b)}

-
- 9b) Zákon č. 96/2004 Sb., o podmínkách získávání a uznávání způsobilosti k výkonu nelékařských zdravotnických povolání a k výkonu činností souvisejících s poskytováním zdravotní péče a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o nelékařských zdravotnických povoláních)."

2. Příloha k tomuto zákonu se zrušuje.

ČÁST PÁTÁ

Změna zákona o uznávání odborné kvalifikace

§ 101

Příloha č. 4 k zákonu č. 18/2004 Sb., o uznávání odborné kvalifikace a jiné způsobilosti státních příslušníků členských států Evropské unie a o změně některých zákonů (zákon o uznávání odborné kvalifikace), zní:

"Příloha č. 4 k zákonu 18/2004 Sb.

Regulované činnosti, které vylučují možnost volby adaptačního období a rozdílové zkoušky (§ 12 odst. 4)

Činnosti vykonávané v rámci výkonu povolání	Právní předpis upravující podmínky výkonu regulované činnosti	Kompenzační opatření
Patentový zástupce	zákon č. 237/1991 Sb., o patentových zástupcích, ve znění pozdějších předpisů	rozdílová zkouška
Auditor	zákon č. 254/2000 Sb., o auditorech a o změně zákona č. 165/1998 Sb., ve znění zákona č. 209/2002 Sb.	rozdílová zkouška
Restaurování kulturních památek nebo jejich částí, které jsou díly výtvarných umění nebo uměleckořemeslnými pracemi	zákon č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, ve znění pozdějších předpisů	rozdílová zkouška nebo adaptační období
Provádění archeologických výzkumů	zákon č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, ve znění pozdějších předpisů	rozdílová zkouška
Sociální pracovník	zákon č. 96/2004 Sb., o podmínkách získávání a uznávání způsobilosti k výkonu nelékařských zdravotnických povolání a k výkonu činností souvisejících s poskytováním zdravotní péče a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o nelékařských zdravotnických povoláních)	rozdílová zkouška
Zdravotně-sociální pracovník	zákon č. 96/2004 Sb., o podmínkách získávání a uznávání způsobilosti k výkonu nelékařských zdravotnických povolání a k výkonu činností souvisejících s poskytováním zdravotní péče a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o nelékařských zdravotnických povoláních)	rozdílová zkouška".

ČÁST ŠESTÁ

ÚČINNOST

§ 102

Tento zákon nabývá účinnosti prvním dnem kalendářního měsíce následujícího po dni jeho vyhlášení, s výjimkou ustanovení hlavy VII, § 85 odst. 4 a 5, § 95 a 101, která nabývají účinnosti dnem vstupu smlouvy o přistoupení České republiky k Evropské unii v platnost.

Zaorálek v. r.

Klaus v. r.

Špidla v. r.

-
- 1) Zákon č. 95/2004 Sb., o podmínkách získávání a uznávání odborné způsobilosti a specializované způsobilosti k výkonu zdravotnického povolání lékaře, zubního lékaře a farmaceuta.
 - 2) Zákon č. 111/1998 Sb., o vysokých školách a o změně a doplnění dalších zákonů (zákon o vysokých školách), ve znění pozdějších předpisů.
 - 3) Zákon č. 20/1966 Sb., o péči o zdraví lidu, ve znění pozdějších předpisů.
 - 4) Zákon č. 160/1992 Sb., o zdravotní péči v nestátních zdravotnických zařízeních, ve znění pozdějších předpisů.
 - 5) Trestní zákon.
 - 6) Zákoník práce.
 - 7) Například zákon č. 48/1997 Sb., o veřejném zdravotním pojištění a o změně a doplnění některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů.
 - 8) Zákon č. 18/1997 Sb., o mírovém využívání jaderné energie a ionizujícího záření (atomový zákon) a o změně a doplnění některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů.
 - 9) Zákon č. 258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů.
Zákon č. 552/1991 Sb., o státní kontrole, ve znění pozdějších předpisů.
 - 10) Zákon č. 83/1990 Sb., o sdružování občanů, ve znění pozdějších předpisů.
 - 11) Zákon č. 97/1974 Sb., o archivnictví, ve znění pozdějších předpisů.
 - 12) Zákon č. 1/1991 Sb., o zaměstnanosti, ve znění pozdějších předpisů.
Zákon č. 9/1991 Sb., o zaměstnanosti a působnosti orgánů České republiky na úseku zaměstnanosti, ve znění pozdějších předpisů.
 - 13) Zákon č. 101/2000 Sb., o ochraně osobních údajů a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů.
 - 14) Zákon č. 301/2000 Sb., o matrikách, jménu a příjmení a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů.
 - 15) Směrnice Rady 77/452/EHS ze dne 27. června 1977 o vzájemném uznávání diplomů, osvědčení a obdobných dokladů o vzdělání zdravotních sester a ošetřovatelů odpovědných za všeobecnou péči obsahující opatření pro usnadnění účinného výkonu práva usazování a volného pohybu služeb v platném znění.
Směrnice Rady 80/154/EHS ze dne 21. ledna 1980 o vzájemném uznávání diplomů, osvědčení a obdobných dokladů o vzdělání porodních asistentek a o opatřeních pro usnadnění účinného výkonu práva usazování a volného pohybu služeb v platném znění.
 - 16) Směrnice Rady 77/453/EHS ze dne 27. června 1977 o koordinaci právních a správních předpisů týkajících se činnosti zdravotních sester a ošetřovatelů odpovědných za všeobecnou péči v platném znění.
Směrnice Rady 80/155/EHS ze dne 21. ledna 1980 o koordinaci právních a správních předpisů týkajících se přístupu k činnosti porodních asistentek a jejich výkonu v platném znění.
 - 17) Zákon č. 36/1967 Sb., o znalcích a tlumočnících.
 - 18) Článek 30 Dohody o Evropském hospodářském prostoru.
 - 19) Článek 9 Dohody mezi Evropským společenstvím a jeho členskými státy, na straně jedné, a Švýcarskou konfederací, na straně druhé, o volném pohybu osob.
 - 20) Zákon č. 564/1990 Sb., o státní správě a samosprávě ve školství, ve znění pozdějších předpisů.
Vyhláška č. 385/1991 Sb., o uznávání rovnocennosti a podmínkách nostrifikace vysvědčení vydaných zahraničními školami, ve znění vyhlášky č. 332/1998 Sb.

- 21) Zákon č. 18/2004 Sb., o uznávání odborné kvalifikace a jiné způsobilosti státních příslušníků členských států Evropské unie a o změně některých zákonů (zákon o uznávání odborné kvalifikace).
- 22) Zákon č. 71/1967 Sb., o správním řízení (správní řád), ve znění pozdějších předpisů.

Poznámka TORI Soft:

Aktualizované znění předpisu, který je zde novelizován (t.j. text předpisu se zapracovaným textem novely) bude možno nalézt v archivu, který je dostupný jen registrovaným uživatelům (viz. [Podmínky přístupu do archivu](#))